To besedilo je zgolj informativne narave in nima pravnega učinka. Institucije Unije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti. Verodostojne različice zadevnih aktov, vključno z uvodnimi izjavami, so objavljene v Uradnem listu Evropske unije. Na voljo so na portalu EUR-Lex. Uradna besedila so neposredno dostopna prek povezav v tem dokumentu

►B

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 639/2014

z dne 11. marca 2014

o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi pravil za neposredna plačila kmetom v podpornih shemah v okviru skupne kmetijske politike ter o spremembi Priloge X k navedeni uredbi

(UL L 181, 20.6.2014, str. 1)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►M1	Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/1383 z dne 28. maja 2015	L 214	1	13.8.2015
►M2	Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/141 z dne 30. novembra 2015	L 28	2	4.2.2016
►M3	Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/1155 z dne 15. februarja 2017	L 167	1	30.6.2017
►M4	Delegirana uredba Komisije (EU) 2018/707 z dne 28. februarja 2018	L 119	1	15.5.2018
►M5	Delegirana uredba Komisije (EU) 2018/1784 z dne 9. julija 2018	L 293	1	20.11.2018

▼B

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 639/2014

z dne 11. marca 2014

o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi pravil za neposredna plačila kmetom v podpornih shemah v okviru skupne kmetijske politike ter o spremembi Priloge X k navedeni uredbi

POGLAVJE 1

PODROČJE UPORABE IN SPLOŠNE DOLOČBE

ODDELEK 1

Področje uporabe in splošna načela

Člen 1

Področje uporabe

Ta uredba vsebuje določbe za dopolnitev nekaterih nebistvenih elementov Uredbe (EU) št. 1307/2013 v zvezi z:

(a) splošnimi določbami o neposrednih plačilih;

(b) shemo osnovnega plačila;

(c) shemo enotnega plačila na površino;

(d) plačilom za kmete, ki izvajajo kmetijske prakse, ki ugodno vplivajo na podnebje in okolje;

(e) plačilom za mlade kmete, ki začenjajo opravljati kmetijsko dejavnost;

(f) prostovoljno vezano podporo;

(g) posebnim plačilom za bombaž;

(h) obveznostmi držav članic glede obveščanja.

Člen 2

Splošna načela

1. Države članice to uredbo izvajajo v skladu z objektivnimi merili in na način, ki zagotavlja enako obravnavo kmetov ter preprečuje izkrivljanje trga in konkurence, pri čemer spodbuja trajnostno upravljanje naravnih virov in trajnostno podnebno politiko.

2. Države članice zagotovijo, da so vsi pogoji za podporo, ki se izvaja v okviru te uredbe, preverljivi in jih je mogoče nadzorovati.

3. Države članice izvajajo to uredbo:

▼B

(a) glede podpore, ki ni vezana podpora, upoštevajo zahteve iz odstavkov 1, 5 in 6 Priloge 2 Sporazuma o kmetijstvu; ter

(b) glede vezane podpore pa zahteve člena 6(5) Sporazuma o kmetijstvu.

Člen 3

Znižanja zaradi finančne discipline

Znižanja zaradi finančne discipline, določene v členu 8 Uredbe (EU) št. 1307/2013, se uveljavijo pri znesku plačil iz različnih shem neposredne podpore iz Priloge I k Uredbi (EU) št. 1307/2013, do katerega je kmet upravičen po uveljavitvi ukinitev in upravnih kazni, povezanih z neposrednimi plačili v skladu s poglavjem IV naslova II Delegirane uredbe (EU) št. 640/2014 ter pred uveljavitvijo upravnih kazni v zvezi z navzkrižno skladnostjo v skladu s poglavjem II naslova IV navedene delegirane uredbe.

ODDELEK 2

določbe v zvezi z opredelitvami iz Uredbe (EU) št. 1307/2013

Člen 4

Okvir za merila glede vzdrževanja kmetijskih površin v stanju, primernem za pašo ali pridelavo

1. Za namene točke (ii) člena 4(1)(c) Uredbe (EU) št. 1307/2013 države članice merila, ki jih morajo kmetje izpolnjevati, da izpolnijo obveznost vzdrževanja kmetijskih površin v stanju, primernem za pašo ali pridelavo brez pripravljalnih ukrepov, ki presegajo uporabo običajnih kmetijskih metod in strojev, določijo na enega od obeh ali oba naslednja načina:

(a) Države članice zahtevajo, da kmet izvede vsaj eno letno aktivnost. Države članice se lahko odločijo tudi, da priznajo aktivnosti, ki se izvajajo samo vsako drugo leto, če je to utemeljeno z okoljskimi razlogi.

(b) Države članice določijo, kakšne lastnosti morajo imeti kmetijske površine, da se štejejo za vzdrževane v stanju, primernem za pašo ali pridelavo.

2. Pri določitvi meril iz odstavka 1 lahko države članice razlikujejo med različnimi vrstami kmetijskih površin.

Člen 5

Okvir za minimalne aktivnosti na kmetijskih površinah, ki se naravno vzdržujejo v stanju, primernem za pašo ali pridelavo

Za namene točke (iii) člena 4(1)(c) Uredbe (EU) št. 1307/2013 je minimalna aktivnost, ki jo določi država članica in se izvaja na kmetijskih

▼B

površinah, ki se naravno vzdržujejo v stanju, primernem za pašo ali pridelavo, vsaj ena letna aktivnost, ki jo izvede kmet. Države članice se lahko odločijo tudi, da priznajo aktivnosti, ki se izvajajo le vsako drugo leto, če je to utemeljeno z okoljskimi razlogi.

Člen 6

Prevladovanje trav in drugih zelenih krmnih rastlin v primeru trajnega travinja

Za namene člena 4(1)(h) Uredbe (EU) št. 1307/2013 se trave in druge zelene krmne rastline štejejo za prevladujoče, če pokrivajo več kot 50 % upravičene površine na ravni kmetijske parcele v smislu člena 67(4)(a) Uredbe (EU) št. 1306/2013.

Člen 7

Uveljavljene lokalne prakse v primeru trajnega travinja

Uveljavljene lokalne prakse iz člena 4(1)(h) Uredbe (EU) št. 1307/2013 so ena ali kombinacija več naslednjih praks:

(a) tradicionalne prakse na površinah za pašo živine, ki so na zadevnih površinah običajne,

(b) prakse, ki so pomembne za ohranjanje habitatov, navedenih v Prilogi I k Direktivi Sveta 92/43/EGS ([1]), ter biotopov in habitatov, ki jih zajema Direktiva 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([2]).

Člen 8

Koeficient znižanja iz člena 32(5) Uredbe (EU) št. 1307/2013

Pri uporabi člena 32(5) Uredbe (EU) št. 1307/2013 za trajno travinje, ki se lahko uporablja za pašo in je del uveljavljenih lokalnih praks, kjer trave in druge zelene krmne rastline tradicionalno ne prevladujejo na pašnih površinah, lahko države članice razlikujejo med različnimi kategorijami površin in zanje uporabijo različne koeficiente znižanja.

([1]) Direktiva Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL L 206, 22.7.1992, str. 7).

([2]) Direktiva 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic (UL L 20, 26.1.2010, str. 7).

▼M3

Člen 9

Konoplja

▼M4

1. Za namene člena 32(6) Uredbe (EU) št. 1307/2013 je upravičenost površin, ki se uporabljajo za proizvodnjo konoplje, pogojena z uporabo semen sort, naštetih v „skupnem katalogu sort poljščin“ 15. marca v letu, za katerega se dodeli plačilo, in objavljenih v skladu s členom 17 Direktive Sveta 2002/53/ES ([1]). Seme je certificirano v skladu z Direktivo Sveta 2002/57/ES ([2]) ali v skladu s členom 10 Direktive Komisije 2008/62/ES ([3]) v primeru ohranjevalnih sort.

▼M3

2. Države članice vzpostavijo sistem za določanje vsebnosti Δ9-tetrahidrokanabinola (v nadaljnjem besedilu: vsebnost THC) pri sortah konoplje, ki jim bo omogočal uporabo metode iz Priloge III.

3. Pristojni organ države članice vodi evidenco v zvezi z ugotovitvami o vsebnosti THC. Taka evidenca vključuje za vsako sorto vsaj rezultate glede vsebnosti THC iz vsakega vzorca, izražene kot odstotek na dve decimalni mesti natančno, uporabljeni postopek, število opravljenih preizkusov, navedbo točke, kjer je bil vzorec vzet, in ukrepe, sprejete na nacionalni ravni.

4. Če povprečje vseh vzorcev zadevne sorte presega vsebnost THC iz člena 32(6) Uredbe (EU) št. 1307/2013, države članice za zadevno sorto v naslednjem letu vloge uporabijo postopek B, kot je opisan v Prilogi III k tej uredbi. Ta postopek se uporablja v naslednjih letih vloge, razen če so vsi rezultati analize zadevne sorte nižji od vsebnosti THC iz člena 32(6) Uredbe (EU) št. 1307/2013.

5. Če povprečje vseh vzorcev zadevne sorte že drugo leto presega vsebnost THC iz člena 32(6) Uredbe (EU) št. 1307/2013, država članica Komisijo uradno obvesti o prošnji za dovoljenje za prepoved trženja take sorte v skladu s členom 18 Direktive Sveta 2002/53/ES. Tako uradno obvestilo se v skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 792/2009 ([4]) pošlje najpozneje do 15. januarja leta, ki sledi letu vloge. Od tega leta vloge sorta, ki je predmet te prošnje, ni upravičena do neposrednih plačil v zadevni državi članici.

([1]) Direktiva Sveta 2002/53/ES z dne 13. junija 2002 o skupnem katalogu sort poljščin (UL L 193, 20.7.2002, str. 1).

([2]) Direktiva Sveta 2002/57/ES z dne 13. junija 2002 o trženju semena oljnic in predivnic (UL L 193, 20.7.2002, str. 74).

([3]) Direktiva Komisije 2008/62/ES z dne 20. junija 2008 o določitvi nekaterih odstopanj za sprejetje kmetijskih domačih sort in sort poljščin, ki so naravno prilagojene na lokalne in regionalne pogoje in so ogrožene zaradi genske erozije, ter za trženje semena in semenskega krompirja navedenih domačih sort in sort poljščin (UL L 162, 21.6.2008, str. 13).

([4]) Uredba Komisije (ES) št. 792/2009 z dne 31. avgusta 2009 o določitvi podrobnih pravil za pošiljanje informacij in dokumentov držav članic Komisiji pri izvajanju skupnih tržnih ureditev, sheme neposrednih plačil, promocije kmetijskih proizvodov in shem, ki veljajo za najbolj oddaljene regije in manjše egejske otoke (UL L 228, 1.9.2009, str. 3).

▼M3

6. Za namene te uredbe „konoplja, ki se prideluje kot naknadni posevek“ pomeni posevek konoplje, ki se poseje po 30. juniju zadevnega leta.

7. Posevki konoplje se še naprej pridelujejo v običajnih pogojih pridelovanja v skladu z lokalno prakso vsaj 10 dni od datuma konca cvetenja, da se lahko opravijo pregledi, ki so potrebni za uporabo tega člena. Konoplja, ki se prideluje kot naknadni posevek, se še naprej prideluje v običajnih pridelovalnih pogojih v skladu z lokalno prakso vsaj do konca rastne sezone.

Vendar lahko države članice dovolijo, da se konoplja požanje po začetku cvetenja, vendar pred iztekom desetdnevnega obdobja po koncu cvetenja, če inšpektorji navedejo, katere reprezentativne dele vsake zadevne parcele je treba še naprej obdelovati najmanj 10 dni po koncu cvetenja zaradi inšpekcijskega pregleda v skladu z metodo iz Priloge III.

▼B

ODDELEK 3

Aktivni kmet

Člen 10

Primeri, v katerih se kmetijske površine večinoma naravno vzdržujejo v stanju, primernem za pašo ali pridelavo

1. Za namene člena 9(1) Uredbe (EU) št. 1307/2013 se za fizične ali pravne osebe ali skupine fizičnih ali pravnih oseb šteje, da se njihove kmetijske površine večinoma naravno vzdržujejo v stanju, primernem za pašo ali pridelavo, če te površine obsegajo več kot 50 % vseh kmetijskih površin, prijavljenih v skladu s členom 72(1)(a) Uredbe (EU) št. 1306/2013.

2. Člen 9(1) Uredbe (EU) št. 1307/2013 se ne uporablja za fizične ali pravne osebe oziroma skupino fizičnih ali pravnih oseb, ki na kmetijskih površinah, ki se naravno vzdržujejo v stanju, primernem za pašo ali pridelavo, opravljajo kmetijsko dejavnost v smislu točke (i) člena 4(1)(c) Uredbe (EU) št. 1307/2013.

Člen 11

Prihodki iz nekmetijskih dejavnosti

1. Za namene točke (a) tretjega pododstavka člena 9(2) Uredbe (EU) št. 1307/2013 in po potrebi člena 13 te uredbe so prihodki iz kmetijskih dejavnosti tisti, ki jih je kmet na svojem kmetijskem gospodarstvu prejel iz kmetijske dejavnosti v smislu člena 4(1)(c) navedene uredbe, vključno s podporo Unije v okviru Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) ter vsako nacionalno pomočjo, dodeljeno za kmetijske dejavnosti, razen dopolnilnih nacionalnih neposrednih plačil v skladu s členoma 18 in 19 Uredbe (EU) št. 1307/2013.

▼B

Prihodki kmetijskega gospodarstva iz predelave kmetijskih proizvodov v smislu člena 4(1)(d) Uredbe (EU) št. 1307/2013 se štejejo kot prihodki iz kmetijskih dejavnosti pod pogojem, da predelani proizvodi ostanejo v lasti kmeta in da je rezultat predelave drug kmetijski proizvod v smislu člena 4(1)(d) Uredbe (EU) št. 1307/2013.

Vse druge prihodke je treba obravnavati kot prihodke iz nekmetijskih dejavnosti.

2. V odstavku 1 „prihodki“ pomenijo bruto prihodke pred odbitkom povezanih stroškov in davkov.

3. Podpora Unije iz odstavka 1 se izračuna:

(a) v Bolgariji in Romuniji se za leto 2015 izračuna na podlagi ustreznega zneska iz točke A Priloge V k Uredbi (EU) št. 1307/2013;

(b) na Hrvaškem se za vsako leto iz člena 17 Uredbe (EU) št. 1307/2013 izračuna na podlagi zneska iz točke A Priloge VI k navedeni uredbi.

Člen 12

Znesek neposrednih plačil iz člena 9(2) in (4) Uredbe (EU) št. 1307/2013 in člena 13(2) te uredbe

1. Letni znesek neposrednih plačil za kmete iz točke (a) tretjega pododstavka člena 9(2) Uredbe (EU) št. 1307/2013 in po potrebi iz člena 13(2) te uredbe je enak skupnemu znesku neposrednih plačil, do katerih je bil kmet upravičen v skladu z Uredbo (EU) št. 1307/2013 za zadnje obračunsko leto, za katero je na voljo dokaz o prihodkih iz nekmetijskih dejavnosti. Navedeni znesek se izračuna brez upoštevanja uporabe členov 63 in 91(1) Uredbe (EU) št. 1306/2013.

Če je zadnje obračunsko leto iz prvega pododstavka 2014 ali prej, je letni znesek neposrednih plačil enak skupnemu znesku neposrednih plačil, do katerih je bil kmet upravičen v skladu z Uredbo (ES) št. 73/2009 pred znižanji in izključitvami iz členov 21 in 23 navedene uredbe.

2. Če kmet ni predložil vloge za pomoč za neposredna plačila v skladu z Uredbo (EU) št. 1307/2013 v zadnjem obračunskem letu iz prvega pododstavka odstavka 1, države članice določijo skupni znesek neposrednih plačil iz prvega pododstavka odstavka 1 tako, da pomnožijo število upravičenih hektarjev, ki jih navedeni kmet prijavi v letu predložitve vloge za pomoč v skladu s členom 72(1)(a) Uredbe (EU) št. 1306/2013, z nacionalnim povprečjem plačila neposredne podpore na hektar za leto iz prvega pododstavka odstavka 1.

▼B

Nacionalno povprečje plačila neposredne podpore na hektar iz prvega pododstavka se določi tako, da se nacionalna zgornja meja, določena v Prilogi II k Uredbi (EU) št. 1307/2013 za zadevno leto, deli s skupnim številom upravičenih hektarjev, prijavljenih v zadevni državi članici za zadevno leto v skladu s členom 72(1)(a) Uredbe (EU) št. 1306/2013.

Če je leto iz prvega pododstavka odstavka 1 leto 2014 ali prej, se nacionalno povprečje plačila neposredne podpore na hektar iz prvega pododstavka tega odstavka določi tako, da se nacionalna zgornja meja iz Priloge VIII k Uredbi (ES) št. 73/2009 za zadevno leto, deli s skupnim številom upravičenih hektarjev, prijavljenih v zadevni državi članici za zadevno leto v skladu s členom 19(1)(a) Uredbe (ES) št. 73/2009.

3. Znesek neposrednih plačil za kmeta iz člena 9(4) Uredbe (EU) št. 1307/2013 je enak skupnemu znesku neposrednih plačil, do katerih je bil kmet upravičen za prejšnje leto v skladu z Uredbo (EU) št. 1307/2013 pred uporabo členov 63 in 91 (1) Uredbe (EU) št. 1306/2013.

Če je leto iz prvega pododstavka 2014 ali prej, je znesek neposrednih plačil enak skupnemu znesku neposrednih plačil za leto 2014, do katerih je bil kmet upravičen v skladu z Uredbo (ES) št. 73/2009 pred znižanji in izključitvami iz členov 21 in 23 navedene uredbe.

4. Če kmet ni predložil vloge za pomoč za neposredna plačila v skladu z Uredbo (EU) št. 1307/2013 za predhodno leto, kakor je določeno v prvem pododstavku odstavka 3, države članice določijo skupni znesek neposrednih plačil iz prvega pododstavka odstavka 3 tako, da pomnožijo število upravičenih hektarjev, ki jih je prijavil navedeni kmet v letu predložitve vloge za pomoč v skladu s členom 72(1)(a) Uredbe (EU) št. 1306/2013, z nacionalnim povprečjem plačila neposredne podpore na hektar za preteklo leto.

Nacionalno povprečje plačila neposredne podpore na hektar iz prvega pododstavka se določi tako, da se nacionalna zgornja meja, določena v Prilogi II k Uredbi (EU) št. 1307/2013 za zadevno leto, deli s skupnim številom upravičenih hektarjev, prijavljenih v zadevni državi članici za zadevno leto v skladu s členom 72(1)(a) Uredbe (EU) št. 1306/2013.

Če je leto iz prvega pododstavka odstavka 3 leto 2014 ali prej, države članice določijo letni znesek neposrednih plačil za navedenega kmeta tako, da pomnožijo število upravičenih hektarjev, ki jih je navedeni kmet prijavil za leto 2015 v skladu s členom 72(1)(a) Uredbe (EU) št. 1306/2013, z nacionalnim povprečjem plačila neposredne podpore na hektar za leto 2014.

Nacionalno povprečje plačila neposredne podpore na hektar za leto 2014 se določi tako, da se nacionalna zgornja meja za leto 2014, določena v Prilogi VIII k Uredbi (ES) št. 73/2009, deli s skupnim številom upravičenih hektarjev, prijavljenih v zadevni državi članici v letu 2014 v skladu s členom 19(1)(a) navedene uredbe.

▼B

5. Skupni znesek neposrednih plačil iz odstavkov 1 in 2 se izračuna:

(a) v Bolgariji in Romuniji se za leto 2015 izračuna na podlagi ustreznega zneska iz točke A Priloge V k Uredbi (EU) št. 1307/2013;

(b) na Hrvaškem se za vsako leto iz člena 17 Uredbe (EU) št. 1307/2013 izračuna na podlagi zneska iz ***točke A*** Priloge VI k navedeni uredbi.

Člen 13

Merila za dokazovanje, da kmetijske dejavnosti niso zanemarljive in da je glavna dejavnost ali poslovni namen podjetja izvajanje kmetijske dejavnosti

1. Za namene točke (b) tretjega pododstavka člena 9(2) Uredbe (EU) št. 1307/2013, kmetijske dejavnosti niso zanemarljive, če skupni prihodki iz kmetijskih dejavnosti v smislu člena 11 te uredbe v zadnjem obračunskem letu, za katero so na voljo takšni dokazi, znašajo najmanj tretjino skupnih prihodkov, prejetih v zadnjem obračunskem letu, za katero so takšni dokazi na voljo.

Države članice se lahko odločijo, da bodo določile prag za skupne prihodke iz kmetijskih dejavnosti na manj kot tretjino pod pogojem, da tak nižji prag ne omogoča, da se fizične ali pravne osebe z obrobnimi kmetijskimi dejavnostmi štejejo za aktivne kmete.

Z odstopanjem od prvega in drugega pododstavka lahko države članice določijo nadomestna merila, ki subjektom omogočajo dokazovanje, da njihove kmetijske dejavnosti niso zanemarljive v skladu s točko (b) tretjega pododstavka člena 9(2) Uredbe (EU) št. 1307/2013.

2. Za namene točke (a) člena 9(3) Uredbe (EU) št. 1307/2013 lahko države članice odločijo, da kmetijske dejavnosti pomenijo le zanemarljiv del celote gospodarskih dejavnosti fizične ali pravne osebe oziroma skupine fizičnih ali pravnih oseb z uporabo naslednjih metod:

(a) če letni znesek neposrednih plačil znaša manj kot 5 % skupnih prihodkov, prejetih iz nekmetijskih dejavnosti v smislu člena 11 te uredbe v zadnjem obračunskem letu, za katero so takšni dokazi na voljo;

(b) če so skupni prihodki iz kmetijskih dejavnosti v smislu člena 11 te uredbe v zadnjem obračunskem letu, za katero so takšni dokazi na voljo, nižji od praga, ki ga določijo države članice in ne presegajo tretjine skupnega zneska prihodkov, prejetih v zadnjem obračunskem letu, za katero so takšni dokazi na voljo.

▼B

Z odstopanjem od prvega pododstavka lahko države članice določijo nadomestna merila, v skladu s katerimi se kmetijske dejavnosti štejejo za nepomembne na podlagi točke (a) člena 9(3) Uredbe (EU) št. 1307/2013.

3. Za namene točke (c) tretjega pododstavka člena 9(2) Uredbe (EU) št. 1307/2013 in po potrebi točke (b) člena 9(3) navedene uredbe se kmetijska dejavnost šteje za glavno dejavnost ali poslovni namen pravne osebe, če je ta kot glavna dejavnost ali poslovni namen zabeležena v uradnem poslovnem registru ali se to dokaže z drugim enakovrednim uradnim dokazom države članice. V primeru fizičnih oseb se zahteva enakovredni dokaz.

Če taki registri ne obstajajo, države članice uporabijo enakovredni dokaz.

Z odstopanjem od prvega in drugega pododstavka, lahko države članice določijo nadomestna merila, v skladu s katerimi se kmetijska dejavnost šteje kot glavna dejavnost ali poslovni namen fizične ali pravne osebe v skladu s točko (c) tretjega pododstavka člena 9(2) in po potrebi s točko (b) člena 9(3) navedene uredbe.

POGLAVJE 2

SHEMA OSNOVNEGA PLAČILA IN SHEMA ENOTNEGA PLAČILA NA POVRŠINO

ODDELEK 1

Pravila za izvajanje sheme osnovnega plačila iz oddelkov 1, 2, 3 in 5 poglavja 1 naslova III Uredbe (EU) št. 1307/2013

Pododdelek 1

Prva dodelitev plačilnih pravic

Člen 14

Primeri dedovanja, sprememb pravnega statusa ali poimenovanja ter združitev in razdružitev

1. Če kmet kmetijsko gospodarstvo ali del kmetijskega gospodarstva prejme z dejanskim ali pričakovanim dedovanjem, je upravičen, da v svojem imenu zahteva število in vrednost plačilnih pravic, ki se dodelijo, za prejeto kmetijsko gospodarstvo ali njegov del pod enakimi pogoji kot kmet, ki je prvotno upravljal kmetijsko gospodarstvo.

V primerih pričakovanega dedovanja, ki se lahko prekliče, se plačilne pravice dodelijo samo dediču, ki je kot tak določen na datum iz člena 24(1) ali 39 (1) Uredbe (EU) št. 1307/2013.

2. Sprememba poimenovanja ne vpliva na število in vrednost plačilnih pravic, ki se dodelijo.

▼B

Sprememba pravnega statusa ne vpliva na število in vrednost plačilnih pravic, ki se dodelijo, če kmet, ki je nadzoroval prvotno kmetijsko gospodarstvo v smislu upravljanja, ugodnosti in finančnih tveganj, upravlja tudi novo kmetijsko gospodarstvo.

3. Združitev ali razdružitev ne vpliva na skupno število in vrednost plačilnih pravic, ki se dodelijo kmetijskim gospodarstvom.

Kadar država članica uporablja člen 24(4) ali (5) Uredbe (EU) št. 1307/2013, se v primeru razdružitve število plačilnih pravic, ki se dodelijo posameznemu kmetijskemu gospodarstvu, nastalemu ob razdružitvi, določi s pomnožitvijo števila upravičenih hektarjev, ki so na razpolago zadevnemu novemu kmetijskemu gospodarstvu, in sicer s povprečnim znižanjem števila pravic, ki bi jih imelo prvotno kmetijsko gospodarstvo v skladu s členom 24(4) ali (5) Uredbe (EU) št. 1307/2013.

V tem odstavku se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) „združitev“ pomeni združitev dveh ali več ločenih kmetov v smislu člena 4(1)(a) Uredbe (EU) št. 1307/2013 v enega novega kmeta v smislu navedenega člena, ki ga v smislu upravljanja, ugodnosti in finančnih tveganj nadzorujejo kmetje, ki so prvotno upravljali kmetijska gospodarstva, ali eden izmed njih;

(b) „razdružitev“ pomeni razdružitev enega kmeta v smislu člena 4(1)(a) Uredbe (EU) št. 1307/2013 v:

(i) najmanj dva ločena kmeta v smislu navedenega člena, od katerih vsaj enega v smislu upravljanja, ugodnosti in finančnih tveganj še naprej nadzoruje vsaj ena fizična ali pravna oseba, ki je prvotno upravljala kmetijsko gospodarstvo; ali

(ii) prvotnega kmeta in vsaj enega novega ločenega kmeta v smislu navedenega člena.

Člen 15

Določitev upravičenih hektarjev za namene člena 24(2) in člena 39(2) Uredbe (EU) št. 1307/2013

1. Za določitev števila plačilnih pravic, ki se dodelijo na podlagi člena 24(2) in člena 39(2) Uredbe (EU) št. 1307/2013 v primerih, kjer ni priznana višja sila ali izjemne okoliščine, se upoštevajo samo tisti upravičeni hektarji, ki se določijo na podlagi točke (23)(a) drugega pododstavka člena 2(1) Delegirane uredbe (EU) št. 640/2014.

▼B

2. Če za upravičeni hektar iz odstavka 1 vlogo za dodelitev plačilnih pravic vložita dva ali več vložnikov, odločitev, komu se dodeli plačilna pravica, temelji na tem, kdo je pristojen za odločanje glede kmetijskih dejavnosti, ki se izvajajo na zadevnem hektaru, ter komu pripadajo ugodnosti in kdo nosi finančna tveganja v zvezi s temi dejavnostmi.

Člen 16

Uporaba člena 24(6) Uredbe (EU) št. 1307/2013

1. Nobeno znižanje na podlagi člena 24(6) Uredbe (EU) št. 1307/2013 ne preseže 85 % števila plačilnih pravic, ki se nanašajo na upravičene hektarje trajnega travinja na območjih s težkimi podnebnimi pogoji.

2. Za namene uporabe koeficienta znižanja iz odstavka 1 lahko države članice na podlagi naravnih omejitev iz člena 24(6) Uredbe (EU) št. 1307/2013 razlikujejo med kategorijami območij s težkimi podnebnimi pogoji in za navedene kategorije uporabijo različne koeficiente znižanja.

Člen 17

Določitev vrednosti plačilnih pravic v skladu s členoma 26 in 40 Uredbe (EU) št. 1307/2013

1. Za določitev ustreznih neposrednih plačil ali vrednosti plačilnih pravic za leto 2014, kakor je določeno v členu 26 Uredbe (EU) št. 1307/2013, se upoštevajo samo plačila kmetom ali vrednosti plačilnih pravic kmetov, ki so upravičeni do dodelitve neposrednih plačil v skladu s členom 9 in členom 24(9) Uredbe (EU) št. 1307/2013 v letu 2015.

Za določitev ustreznih neposrednih plačil za leto, ki je predhodno izvajanju sheme osnovnega plačila, kakor je določeno v členu 40(3) Uredbe (EU) št. 1307/2013, se upoštevajo samo plačila tistim kmetom, ki so v prvem letu izvajanja sheme osnovnega plačila upravičeni do dodelitve neposrednih plačil v skladu s členom 9 Uredbe (EU) št. 1307/2013.

2. Za namene člena 26(6) Uredbe (EU) št. 1307/2013 se uporabljajo naslednja pravila:

(a) sklicevanje na ukrepe posebne podpore, določene v členu 68(1)(a), (b) in (c) Uredbe (ES) št. 73/2009, ne posega v možnost, da države članice upoštevajo samo enega ali več ukrepov, ki se izvršijo v okviru navedenih ukrepov posebne podpore;

(b) za izračun podpore, ki se kmetu dodeli za koledarsko leto 2014 v okviru ene ali več shem podpore iz člena 26(6) Uredbe (EU) št. 1307/2013, se ne upoštevajo znižanja ali izključitve iz poglavja 4 naslova II Uredbe (ES) št. 73/2009;

▼B

(c) države članice lahko na podlagi objektivnih in nediskriminatornih meril določijo raven podpore, ki se upošteva za eno ali več shem, naštetih v členu 26(6) Uredbe (EU) št. 1307/2013, ki jih zadevna država članica izvaja.

Države članice pri uporabi tega odstavka ne ogrozijo nevezanosti podpore, dodeljene v skladu s členom 68(1)(c) in členi 126, 127 in129 Uredbe (ES) št. 73/2009.

3. Za namene tretjega pododstavka člena 26(6) Uredbe (EU) št. 1307/2013 se podpora, ki se za koledarsko leto 2014 dodeli na podlagi člena 72a in člena 125a Uredbe (ES) št. 73/2009, izračuna brez upoštevanja znižanj ali izključitev iz poglavja 4 naslova II Uredbe (ES) št. 73/2009.

4. Sklicevanje iz člena 26(3) Uredbe (EU) št. 1307/2013 na plačilne pravice, ki jih ima kmet, vključuje tudi tiste plačilne pravice, ki so na dan, ko kmet predloži vlogo za leto 2014 dane v zakup drugemu kmetu.

Člen 18

Dokončna določitev vrednosti in števila plačilnih pravic

Če informacije kmetom iz člena 25(10) ali drugega pododstavka člena 40(4) Uredbe (EU) št. 1307/2013 temeljijo na začasnih podatkih, se dokončna vrednost in število plačilnih pravic določita in sporočita kmetom po tem, ko so opravljena vsa potrebna preverjanja v skladu s členom 74 Uredbe (EU) št. 1306/2013, v vsakem primeru pa najpozneje do 1. aprila leta, ki sledi prvemu letu uporabe sheme osnovnega plačila s strani zadevne države članice.

Člen 19

Določitev vrednosti plačilnih pravic v težavnih okoliščinah

1. Če je eno ali več neposrednih plačil iz člena 26 ali člena 40(3) Uredbe (EU) št. 1307/2013, ki se nanašajo na leto 2014 oziroma leto pred izvajanjem sheme osnovnega plačila, nižje od ustreznih zneskov v letu, ki je predhodno letom, v katerih je prišlo do višje sile ali izjemnih okoliščin, se začetna vrednost na enoto določi na podlagi zneskov, ki jih je kmet prejel v letu pred leti, v katerih je prišlo do višje sile ali izjemnih okoliščin.

2. Države članice se lahko odločijo za omejitev uporabe odstavka 1 na primere, v katerih so neposredna plačila, ki se nanašajo na leto 2014 ali na leto pred izvajanjem sheme osnovnega plačila, nižja od določenega odstotka ustreznih zneskov v letu, ki je predhodno letom, v katerih je prišlo do višje sile ali izjemnih okoliščin. Ta odstotek ne sme biti nižji od 85 %.

▼B

Člen 20

Klavzula o zasebni pogodbi v primeru prodaje

1. Države članice se lahko odločijo, da lahko kmetje v primeru prodaje gospodarstva ali dela gospodarstva, s pogodbo, sklenjeno pred zadnjim rokom za oddajo vloge za dodelitev pravic do plačila, ki ga določi Komisija na podlagi člena 78(b) Uredbe (EU) št. 1306/2013, skupaj z gospodarstvom ali delom gospodarstva prenesejo ustrezne plačilne pravice, ki se dodelijo. V tem primeru se plačilne pravice dodelijo prodajalcu in neposredno prenesejo na kupca, ki bo lahko po potrebi uporabil plačila, ki jih je prodajalec prejel za leto 2014, ali vrednosti pravic, ki jih je prodajalec imel v lasti leta 2014, kakor je določeno v členu 26 Uredbe (EU) št. 1307/2013, kot referenco za določitev začetne vrednosti na enoto navedenih plačilnih pravic.

Za takšen prenos mora prodajalec spoštovati določbe člena 24(1) Uredbe (EU) št. 1307/2013 in kupec določbe člena 9 navedene uredbe.

Takšna prodaja se ne šteje za prenos brez zemljišča v smislu člena 34(4) Uredbe (EU) št. 1307/2013.

2. Odstavek 1 se smiselno uporablja za države članice, ki uporabljajo določbe oddelka 5 poglavja 1 naslova III Uredbe (EU) št. 1307/2013.

Člen 21

Klavzula o zasebni pogodbi v primeru zakupa

1. Države članice se lahko odločijo, da lahko kmetje v primeru zakupa gospodarstva ali dela gospodarstva, s pogodbo, sklenjeno pred rokom iz prvega pododstavka člena 20(1), skupaj z gospodarstvom ali delom gospodarstva dajo v zakup ustrezne plačilne pravice, ki se dodelijo. V tem primeru se plačilne pravice dodelijo zakupodajalcu in se neposredno dajo v zakup zakupniku, ki bo lahko po potrebi uporabil plačila, ki jih je zakupodajalec prejel za leto 2014, ali vrednosti pravic, ki jih je zakupodajalec imel v lasti leta 2014, kakor je določeno v členu 26 Uredbe (EU) št. 1307/2013, kot referenco za določitev začetne vrednosti enote navedenih plačilnih pravic.

Za takšen prenos mora zakupodajalec spoštovati določbe člena 24(1) Uredbe (EU) št. 1307/2013, zakupnik določbe člena 9 navedene uredbe, zakupna pogodba pa se mora izteči po zadnjem datumu za predložitev vloge v okviru sheme osnovnega plačila.

Takšen zakup se ne šteje za prenos brez zemljišča v smislu člena 34(4) Uredbe (EU) št. 1307/2013.

2. Odstavek 1 se smiselno uporablja za države članice, ki uporabljajo določbe oddelka 5 poglavja 1 naslova III Uredbe (EU) št. 1307/2013.

▼B

Člen 22

Upravičenci v skladu s členom 24(1) Uredbe (EU) št. 1307/2013

V prvi alinei člena 24(1)(3)(a)(i) Uredbe (EU) št. 1307/2013 „jedilni krompir“ in „semenski krompir“ pomenita krompir iz oznake KN 0701 razen tistega, ki je namenjen za pridelavo krompirjevega škroba.

Pododdelek 2

Aktiviranje in prenos pravic

Člen 23

Izračun vrednosti plačilnih pravic

1. Plačilne pravice se najprej izračunajo na tri decimalke, nato pa zaokrožijo navzgor ali navzdol na najbližjo drugo decimalko. Če je pri izračunu tretja decimalka 5, se rezultat zaokroži navzgor na drugo decimalko.

2. Če kmet prenese del pravice, se vrednost tega dela izračuna sorazmerno za vsako preostalo zadevno leto, kakor je določeno v členu 25 ali 40 Uredbe (EU) št. 1307/2013.

3. Države članice lahko plačilne pravice spremenijo z združitvijo delov pravic, ki jih ima v lasti kmet. Vrednost združenih pravic se določi za vsako preostalo zadevno leto, kakor je določeno v členu 25 ali 40 Uredbe (EU) št. 1307/2013 s prištetjem vrednosti delov.

Člen 24

Zahteve za aktiviranje plačilnih pravic

1. Plačilne pravice lahko kmet, ki jih ima v lasti ali zakupu, prijavi za plačilo na zadnji dan za oddajo enotne vloge.

Če pa kmet uporabi možnost, da spremeni enotno vlogo v skladu s pravili, ki jih določi Komisija na podlagi člena 78(b) Uredbe (EU) št. 1306/2013, lahko prijavi za plačilo tudi plačilne pravice, ki jih ima v lasti ali zakupu na datum svojega uradnega obvestila o spremembah pristojnemu organu, pod pogojem, da zadevnih plačilnih pravic ni za plačilo isto leto prijavil drug kmet.

Če kmet pridobi plačilne pravice s prenosom od drugega kmeta in je ta drugi kmet že prijavil navedene plačilne pravice za plačilo, se dodatne prijave navedenih plačilnih pravic prevzemnika dovolijo le, če je prenosnik pristojni organ že obvestil o prenosu v skladu pravili, ki jih določi Komisija na podlagi člena 34(5) Uredbe (EU) št. 1307/2013, in

▼B

če umakne navedene plačilne pravice iz lastne enotne vloge v roku za spremembo enotne vloge, ki ga določi Komisija na podlagi člena 78(b) Uredbe (EU) št. 1306/2013.

▼M3

2. Če kmet prijavi število plačilnih pravic, ki presegajo njegovo skupno prijavljeno upravičeno površino v skladu s členom 33(1) Uredbe (EU) št. 1307/2013, veljata plačilna pravica ali del plačilne pravice, ki delno presegata navedeno upravičeno površino, za namene člena 31(1)(b) navedene uredbe za aktivirana v celoti. Vendar se plačilo izračuna na podlagi zadevnega dela upravičenega hektara.

▼B

Člen 25

Prenos pravic

1. Plačilne pravice se lahko prenesejo kadar koli med letom.

2. Če država članica uporabi možnost iz člena 34(3) Uredbe (EU) št. 1307/2013, določi regije iz navedene določbe v prvem letu uporabe člena 34(3) Uredbe (EU) št. 1307/2013 in najkasneje en mesec pred datumom, ki ga država članica določi v skladu s členom 33(1) navedene uredbe.

Pododdelek 3

Nacionalne ali regionalne rezerve

Člen 26

Vrnitev v nacionalno ali regionalno rezervo zaradi zadržanja prenosa plačilnih pravic

Če država članica uporabi možnost iz člena 34(4) Uredbe (EU) št. 1307/2013, se lahko v skladu z objektivnimi merili in na način, ki zagotavlja enako obravnavo med kmeti in preprečuje izkrivljanje trga in konkurence, odloči, da v nacionalno ali regionalno rezervo vrne do 30 % letnih vrednosti na enoto vsake plačilne pravice, ki je bila prenesena brez ustreznih upravičenih hektarjev v smislu člena 32(2) Uredbe (EU) št. 1307/2013, ali enakovreden znesek, izražen v številu plačilnih pravic.

Z odstopanjem od prvega pododstavka lahko države članice določijo, da se v prvih treh letih izvajanja sheme osnovnega plačila vrne do 50 % letne vrednosti na enoto vsake plačilne pravice ali enakovredni znesek, izražen v številu plačilnih pravic, kakor je določeno v prvem pododstavku.

▼B

Člen 27

Uporaba klavzule o nepričakovanih dobičkih

Za namene člena 28 in člena 40(5) Uredbe (EU) št. 1307/2013 se povečanje vrednosti plačilnih pravic iz navedenih določb določi s primerjavo vrednosti plačilnih pravic kmeta, ki so posledica uporabe člena 25(4) in člena 26 oziroma člena 40(3) Uredbe (EU) št. 1307/2013, po prodaji oziroma zakupu iz člena 28 ali člena 40(5) navedene uredbe z vrednostjo plačilnih pravic, ki bi jih imel kmet, če ne bi bilo prodaje ali zakupa.

Člen 28

Določitev plačilnih pravic iz nacionalne ali regionalne rezerve v skladu s členom 30(6) Uredbe (EU) št. 1307/2013

1. Za namene člena 30(6) Uredbe (EU) št. 1307/2013 v primeru, če mladi kmet ali kmet, ki začenja opravljati kmetijsko dejavnost, predloži vlogo za plačilne pravice iz nacionalne ali regionalne rezerve in nima (v lasti in zakupu) nobene plačilne pravice, prejme število plačilnih pravic, ki je enako številu upravičenih hektarjev, ki jih ima (v lasti ali zakupu) najpozneje na rok za predložitev vloge za dodelitev ali povečanje plačilnih pravic, ki ga določi Komisija na podlagi člena 78(b) Uredbe (EU) št. 1306/2013.

2. Če mladi kmet ali kmet, ki začenja opravljati kmetijsko dejavnost, predloži vlogo za plačilne pravice iz nacionalne ali regionalne rezerve in že ima (v lasti in zakupu) plačilne pravice, prejme število plačilnih pravic, ki je enako številu upravičenih hektarjev, ki jih ima (v lasti ali zakupu) najpozneje na dan roka za predložitev vloge iz odstavka 1, za katere nima (v lasti ali zakupu) nobenih plačilnih pravic.

Če je vrednost pravic, ki jih kmet že ima (v lasti ali zakupu), pod nacionalnim ali regionalnim povprečjem iz drugega pododstavka člena 30(8) Uredbe (EU) št. 1307/2013, se letna vrednost na enoto navedenih pravic lahko poveča do vrednosti nacionalnega ali regionalnega povprečja, kot določa člen 30(10) navedene uredbe.

Vendar je v državah članicah, ki uporabljajo povečanje iz člena 30(10) Uredbe (EU) št. 1307/2013 za namene člena 30(7) navedene uredbe, povečanje iz drugega pododstavka tega odstavka v zadevni državi članici obvezno. Stopnja takšnega povečanja bi morala ustrezati najvišji stopnji povečanja, ki se uporabi za namene člena 30(7) Uredbe (EU) št. 1307/2013.

3. V državah članicah, ki uporabljajo člen 24(6) ali (7) Uredbe (EU) št. 1307/2013, se lahko omejitve dodelitve plačilnih pravic iz navedenih določb smiselno uporabljajo za dodelitve plačilnih pravic na podlagi člena 30(6) Uredbe (EU) št. 1307/2013.

▼B

Vendar se lahko države članice odločijo, da se kmetu v primeru, ko uporaba ene ali več omejitev iz prvega pododstavka omejuje skupno število plačilnih pravic, ki jih kmet že ima in ki jih je treba na novo dodeliti iz rezerve, na raven, ki je nižja od fiksnega odstotka njegovih upravičenih hektarjev v letu, v katerem zaprosi za dodelitev plačilnih pravic iz rezerve, dodeli dodatno število plačilnih pravic, ki ustreza deležu skupnega števila njegovih upravičenih hektarjev, ki jih je prijavil v svoji vlogi za zadevno leto v skladu s členom 72(1) Uredbe (EU) št. 1306/2013.

Fiksni odstotek iz drugega pododstavka tega člena se izračuna po metodi iz drugega pododstavka člena 31(2) te uredbe.

Delež skupnega števila upravičenih hektarjev kmeta iz drugega pododstavka tega odstavka se izračuna kot polovica razlike v odstotnih točkah med fiksnim odstotkom iz tretjega pododstavka tega odstavka in deležem plačilnih pravic, ki jih ima kmet za svoje upravičene hektarje, ki jih je v vlogi za zadevno leto iz drugega pododstavka tega odstavka prijavil v skladu s členom 72(1) Uredbe (EU) št. 1306/2013. V tem pododstavku „plačilne pravice, ki jih ima kmet“ pomenijo plačilne pravice, ki jih kmet že ima in ki jih je treba na novo dodeliti iz rezerve.

Pri izračunu števila upravičenih hektarjev iz drugega, tretjega in četrtega pododstavka tega odstavka se države članice lahko odločijo, da ne bodo vključile površin, ki se uporabljajo kot trajni nasadi, trajno travinje na območjih s težkimi podnebnimi pogoji iz člena 24(6) Uredbe (EU) št. 1307/2013 ali kot površine, priznane kot trajno travinje v skladu z drugim pododstavkom člena 4(2) Uredbe (EU) št. 1307/2013.

Če države članice uporabijo možnost iz člena 23 Uredbe (EU) št. 1307/2013, da na regionalni ravni uporabijo shemo osnovnega plačila, lahko metoda za izračun iz drugega pododstavka tega odstavka temelji na skupnem številu, dodeljenem/prijavljenem v letu 2015 v ustrezni regiji.

Za določitev praga iz drugega pododstavka se zemljišča, ki jih je kmet pridobil ali zakupil po 19. oktobru 2011, ne upoštevajo.

4. Za namene tega člena se upoštevajo samo tisti kmetje, ki začenjajo opravljati kmetijsko dejavnost, ki so svojo kmetijsko dejavnost začeli v koledarskem letu 2013 ali v katerem koli letu po tem letu ter ki vlogo za shemo osnovnega plačila predložijo najpozneje dve leti po koledarskem letu, v katerem so začeli opravljati kmetijsko dejavnost.

▼B

Člen 29

Določitev plačilnih pravic iz nacionalne ali regionalne rezerve v skladu s členom 30(7) Uredbe (EU) št. 1307/2013

1. Za namene člena 30(7) Uredbe (EU) št. 1307/2013 se v primeru, ko se nove plačilne pravice dodelijo v skladu s členom 30(10) navedene uredbe, te dodelijo v skladu s pogoji iz tega člena in z objektivnimi merili, ki jih določi zadevna država članica.

2. Če je kmet, ki nima (v lasti ali zakupu) nobenih plačilnih pravic, v skladu s členom 30(7) Uredbe (EU) št. 1307/2013 upravičen do prejemanja plačilnih pravic iz nacionalne ali regionalne rezerve in zanje predloži vlogo, prejme število plačilnih pravic, ki ne presegajo števila upravičenih hektarjev, ki jih ima v lasti ali zakupu na zadnji dan roka za predložitev vloge, kot je določeno v členu 28(1).

3. Če je kmet, ki ima plačilne pravice v lasti ali zakupu, v skladu s členom 30(7) Uredbe (EU) št. 1307/2013 upravičen do prejemanja plačilnih pravic iz nacionalne ali regionalne rezerve in zanje predloži vlogo, prejme število plačilnih pravic, ki ne presegajo števila upravičenih hektarjev, ki jih ima v lasti ali zakupu na zadnji dan roka za predložitev vloge, kot je določeno v členu 28(1), za katere nima (v lasti ali zakupu) nobenih plačilnih pravic.

Če je vrednost pravic, ki jih kmet že ima (v lasti ali zakupu), pod nacionalnim ali regionalnim povprečjem iz drugega pododstavka člena 30(8) Uredbe (EU) št. 1307/2013, se letna vrednost na enoto navedenih pravic lahko poveča do vrednosti nacionalnega ali regionalnega povprečja, kot določa člen 30(10) navedene uredbe.

4. Za namene odstavka 1 države članice ne določijo meril, vezanih na proizvodnjo ali druge posebne podatke za sektor, za obdobje po datumu, ki ga države članice določijo v skladu s členom 11(2) Uredbe (ES) št. 1122/2009 za leto vloge 2013.

Člen 30

Dodatna pravila za določitev plačilnih pravic iz nacionalne ali regionalne rezerve

1. Pri povečanju letnih vrednosti na enoto plačilnih pravic, kakor je določeno v členu 30(10) Uredbe (EU) št. 1307/2013, države članice povečajo vrednosti na enoto pravic, ki jih kmet že ima (v lasti ali zakupu) na datum predložitve vloge za dodelitev pravic iz nacionalne ali regionalne rezerve, v skladu z objektivnimi merili in na način, ki zagotavlja enako obravnavo med kmeti ter preprečuje izkrivljanje trga in konkurence.

▼B

2. Za namene odstavka 1 države članice ne določijo meril, vezanih na proizvodnjo ali druge posebne podatke za sektor, za obdobje po datumu, ki ga države članice določijo v skladu s členom 11(2) Uredbe (ES) št. 1122/2009 za leto vloge 2013.

Člen 31

Težavne okoliščine

1. Če kmetu višja sila ali izjemne okoliščine preprečijo, da bi predložil vlogo za dodelitev plačilnih pravic v skladu s členom 24(1) ali 39(1) Uredbe (EU) št. 1307/2013, in predloži vlogo za plačilne pravice iz nacionalne ali regionalne rezerve, se mu plačilne pravice dodelijo na podlagi člena 30(7)(c) navedene uredbe. Države članice določijo letne vrednosti na enoto plačilnih pravic, ki se dodelijo, v skladu s členom 25 ali 40 Uredbe (EU) št. 1307/2013 in na podlagi odločitev, ki jih države članice sprejmejo v zvezi z možnostmi iz navedenih členov.

2. Države članice se lahko odločijo, da v primeru, ko uporaba ene ali več omejitev dodelitve plačilnih pravic, določenih v členu 24(3) do (7) Uredbe (EU) št. 1307/2013, omejuje število plačilnih pravic, dodeljenih kmetu, na raven, ki je nižja od fiksnega odstotka njegovih upravičenih hektarjev, in če kmet predloži vlogo za plačilne pravice iz nacionalne ali regionalne rezerve, za navedenega kmeta velja, da je v „specifično slabšem položaju“ v smislu člena 30(7)(b) navedene uredbe. V takšnem primeru se navedenemu kmetu dodeli število plačilnih pravic v skladu s členom 30(7)(b) Uredbe (EU) št. 1307/2013, ki ustreza deležu skupnega števila njegovih upravičenih hektarjev, ki jih je prijavil v svoji vlogi za leto 2015 v skladu s členom 72(1) Uredbe 1306/2013.

Fiksni odstotek iz prvega pododstavka se izračuna kot skupno število plačilnih pravic, dodeljenih v državi članici v letu 2015 po uporabi omejitev iz člena 24(3) do (7)) Uredbe (EU) št. 1307/2013, deljeno s skupnim številom upravičenih hektarjev, ki jih je država članica v skladu s členom 72(1) Uredbe (EU) št. 1306/2013 prijavila v letu 2015.

Delež skupnega števila upravičenih hektarjev kmeta iz prvega pododstavka se izračuna kot polovica razlike v odstotnih točkah med fiksnim odstotkom iz prvega in drugega pododstavka in deležem plačilnih pravic, ki jih ima kmet za svoje upravičene hektarje, prijavljene za leto 2015 v skladu s členom 72(1)(a) Uredbe (EU) št. 1306/2013.

Pri izračunu števila upravičenih hektarjev iz prvega, drugega in tretjega pododstavka tega odstavka se države članice lahko odločijo, da ne bodo vključile površin, ki se uporabljajo kot trajni nasadi, trajno travinje na območjih s težkimi podnebnimi pogoji, kakor je določeno v členu 24(6) Uredbe (EU) št. 1307/2013, ali kot površine, priznane kot trajno travinje v skladu z drugim pododstavkom člena 4(2) te uredbe.

▼B

Če države članice uporabijo možnost iz člena 23 Uredbe (EU) št. 1307/2013, da na regionalni ravni uporabijo shemo osnovnega plačila, lahko metoda za izračun iz drugega pododstavka tega odstavka temelji na skupnem številu, dodeljenem/prijavljenem v letu 2015 v ustrezni regiji.

Za namene določitve praga iz prvega pododstavka se zemljišča, pridobljena ali zakupljena po 19. oktobru 2011, ne upoštevajo.

Pododdelek 4

Države članice, ki uporabljajo člen 21(3) Uredbe (EU) št. 1307/2013

Člen 32

Izvajanje v državah članicah, ki uporabljajo člen 21(3) Uredbe (EU) št. 1307/2013

Če ni drugače določeno v tem pododdelku, se določbe iz tega oddelka uporabljajo za države članice, ki uporabljajo člen 21(3) Uredbe (EU) št. 1307/2013.

Člen 33

Uporaba člena 21(4) Uredbe (EU) št. 1307/2013

Pri določanju, katere plačilne pravice prenehajo v skladu s členom 21(4) Uredbe (EU) št. 1307/2013, se da prednost plačilnim pravicam z najnižjo vrednostjo.

Če imajo plačilne pravice isto vrednost, se v enakem deležu zmanjša število plačilnih pravic v lasti in plačilnih pravic v zakupu.

Države članice se lahko odločijo za uporabo prvega in drugega odstavka na regionalni ravni.

Člen 34

Določitev vrednosti plačilnih pravic v skladu s členom 26 Uredbe (EU) št. 1307/2013 za države članice, ki uporabljajo člen 21(3) navedene uredbe

Za določitev začetne vrednosti na enoto plačilnih pravic lahko države članice, ki uporabljajo člen 21(3) Uredbe (EU) št. 1307/2013, prilagodijo znesek plačil za leto 2014, kakor je določeno v členu 26(5) navedene uredbe, in sicer tako, da pred izvedbo znižanj in izključitev odštejejo znesek, ki izvira iz plačilnih pravic, ki so na podlagi člena 21(4) Uredbe (EU) št. 1307/2013 prenehale.

▼B

ODDELEK 2

Shema enotnega plačila na površino

Člen 35

Upravičeni hektarji v državah članicah, ki izvajajo shemo enotnega plačila na površino

Za namene sheme enotnega plačila na površino iz oddelka 4 poglavja 1 naslova III Uredbe (EU) št. 1307/2013, vključno z vsakršnim sklicevanjem v Uredbi (EU) št. 1307/2013 na upravičene hektarje, prijavljene za namene navedene sheme, se upoštevajo samo tisti upravičeni hektarji, ki so določeni v smislu točke (23)(a) drugega pododstavka člena 2(1) Delegirane uredbe (EU) št. 640/2014.

Člen 36

Uporaba člena 36(3) Uredbe (EU) št. 1307/2013

1. Za diferenciacijo enotnega plačila na površino, kot določa člen 36(3) Uredbe (EU) št. 1307/2013, se uporabljajo naslednja pravila:

(a) sklicevanje na ukrepe posebne podpore, določene v členu 68(1)(a), (b) in (c) Uredbe (ES) št. 73/2009, ne posega v možnost, da države članice upoštevajo samo enega ali več ukrepov, ki se izvršijo v okviru navedenih ukrepov posebne podpore;

(b) države članice lahko na podlagi objektivnih in nediskriminatornih meril določijo raven podpore, ki se upošteva za eno ali več shem, ki jih zadevna država članica izvaja v skladu z drugim pododstavkom člena 36(3) navedene uredbe in po potrebi s tretjim pododstavkom navedene določbe; Vendar pa, pri upoštevanju podpore, dodeljene v okviru ustrezne sheme v letu 2014, znesek, ki se uporabi za diferenciacijo enotnega plačila na površino, ne sme biti višji od ustreznega zneska, ki se dodeli posameznemu kmetu v okviru te sheme v letu 2014;

(c) pri upoštevanju podpore, dodeljene v skladu s členom 68(1)(c) ter členi 126, 127 in 129 Uredbe (ES) št. 73/2009, takšna diferenciacija ne ogroža nevezanosti navedenih shem.

Takšna diferenciacija je na voljo kmetom, ki so leta 2014 prejeli podporo iz drugega, tretjega in četrtega pododstavka člena 36(3) Uredbe (EU) št. 1307/2013. Znesek na hektar se določi vsako leto tako, da se znesek za diferenciacijo enotnega plačila na površino, ki je na voljo za posameznega kmeta, deli s številom upravičenih hektarjev, ki jih kmet prijavi v skladu s točko (a) prvega pododstavka člena 72(1) Uredbe (EU) št. 1306/2013.

▼B

2. Če je znesek podpore v okviru ene ali več shem podpore iz drugega pododstavka člena 36(3) Uredbe (EU) št. 1307/2013, ki se nanašajo na leto 2014, nižji od ustreznih zneskov v letu, ki je predhodno letom, v katerih je prišlo do višje sile ali izjemnih okoliščin, država članica upošteva podporo, dodeljeno na podlagi zadevnih shem podpore v letu pred leti, v katerih je prišlo do višje sile ali izjemnih okoliščin.

Države članice se lahko odločijo za omejitev uporabe prvega pododstavka na primere, v katerih so neposredna plačila, ki se nanašajo na leto 2014, nižja od določenega odstotka ustreznih zneskov v letu, ki je predhodno letom, v katerih je prišlo do višje sile ali izjemnih okoliščin. Ta odstotek ne sme biti nižji od 85 %.

3. Države članice se lahko odločijo, da je v primeru dejanske ali pričakovane dediščine, diferenciacija enotnega plačila na površino na voljo kmetu, ki je podedoval kmetijsko gospodarstvo, in sicer pod pogojem, da je kmet upravičen do sredstev iz sheme enotnega plačila na površino.

Člen 37

Proizvodnja konoplje v okviru sheme enotnega plačila na površino

Člen 9 se smiselno uporablja za shemo enotnega plačila na površino.

POGLAVJE 3

ZELENA KOMPONENTA

ODDELEK 1

Enakovrednost

Člen 38

Zahteve za nacionalne ali regionalne sheme certificiranja

1. Države članice, ki se odločijo, da bodo izvajale enakovredne prakse iz člena 43(3)(b) Uredbe (EU) št. 1307/2013, imenujejo enega ali več javnih ali zasebnih certifikacijskih organov, ki bodo potrjevali, da kmet na svojem kmetijskem gospodarstvu upošteva prakse, ki so v skladu s členom 43(3) navedene uredbe.

2. Javni ali zasebni certifikacijski organi izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) imajo strokovno znanje, opremo in infrastrukturo, potrebno za izvajanje nalog certificiranja;

(b) imajo zadostno število usposobljenega in izkušenega osebja;

▼B

(c) so nepristranski, brez kakršnega koli nasprotja interesov v zvezi z izvajanjem nalog certificiranja.

Zasebni certifikacijski organi se akreditirajo v skladu z EN ISO/IEC 17021 (Zahteve za organe, ki presojajo in certificirajo sisteme vodenja) ali EN ISO/IEC 17065 (Ugotavljanje skladnosti – Zahteve za organe, ki certificirajo proizvode, procese in storitve) v sektorju kmetijske proizvodnje. Akreditacijo izvaja samo nacionalni akreditacijski organ v državi članici v skladu z določbami Uredbe (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

3. Imenovanje javnega ali zasebnega certifikacijskega organa se prekliče, kadar organ ne izpolnjuje pogojev za imenovanje iz odstavka 2.

Člen 39

Izračun zneska iz člena 28(6) Uredbe (EU) št. 1305/2013

1. Za kmete, ki se odločijo upoštevati prakse iz točk 3 in 4 oddelka I in točke 7 oddelka III iz Priloge IX k Uredbi (EU) št. 1307/2013 in morebitne dodatne enakovredne prakse, dodane v navedeno prilogo kot enakovredne prakse v skladu s členom 43(3)(a) navedene uredbe, za katere je potreben specifičen izračun, da se prepreči dvojno financiranje, države članice od zneska podpore na hektar, ki je izračunan v skladu s členom 28(6) Uredbe (EU) št. 1305/2013, odštejejo znesek, ki ustreza eni tretjini povprečnega plačila za zeleno komponento na hektar v zadevni državi članici ali regiji za vsako prakso zelene komponente, ki ji je zadevna praksa enakovredna.

Povprečno plačilo za zeleno komponento na hektar v zadevni državi članici ali regiji se izračuna na podlagi odstotka iz člena 47(1) Uredbe (EU) št. 1307/2013, ki se uporabi pri povprečju nacionalnih zgornjih mej za leta 2015 do 2019, določenih v Prilogi II k navedeni uredbi, in števila upravičenih hektarjev, prijavljenih v letu 2015 v skladu s členom 33 ali členom 36 Uredbe (EU) št. 1307/2013. Države članice, ki se odločijo izvajati prakse iz prvega pododstavka tega odstavka že v letu 2015, lahko ocenijo število upravičenih hektarjev, prijavljenih v letu 2015, na podlagi prijav v letu 2014 v skladu s členom 34(2) Uredbe (ES) št. 73/2009.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 se lahko države članice, ki se odločijo uporabiti tretji pododstavek člena 43(9) Uredbe (EU) št. 1307/2013, odločijo, da odbitek iz odstavka 1 tega člena uporabijo na individualni ravni v znesku, ki ustreza eni tretjini povprečnega plačila za zeleno komponento na hektar zadevnega kmeta.

([1]) Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov ter razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93 (UL L 218, 13.8.2008, str. 30).

▼B

Povprečno plačilo za zeleno komponento za kmeta se izračuna na podlagi povprečja posameznega plačila, izračunanega v skladu s tretjim in četrtim pododstavkom člena 43(9) Uredbe (EU) št. 1307/2013 za leta 2015 do 2019, in števila upravičenih hektarjev, ki jih je kmet prijavil v skladu s členom 33 navedene uredbe v letu 2015.

ODDELEK 2

Diverzifikacija kmetijskih rastlin

Člen 40

Izračun deležev različnih kmetijskih rastlin za njihovo diverzifikacijo

1. Pri izračunu deležev različnih kmetijskih rastlin, kot to določa člen 44(1) Uredbe (EU) št. 1307/2013, se upošteva tisto obdobje, ki je najustreznejši del obdobja pridelovanja, ob upoštevanju tradicionalnih pridelovalnih praks v nacionalnem kontekstu. ►M3 To obdobje se lahko določi na nacionalni, regionalni ali ustrezni podregionalni ravni. ◄

Države članice kmete pravočasno obvestijo o tem obdobju. V celotnem obsegu orne zemlje kmetijskega gospodarstva se pri izračunu deležev različnih kmetijskih rastlin vsak hektar upošteva le enkrat v vsakem letu vloge.

2. Pri izračunu deležev različnih kmetijskih rastlin lahko površina, na kateri se prideluje kmetijska rastlina, vključuje krajinske lastnosti, ki so del upravičene površine skladno s členom 9 Delegirane uredbe (EU) št. 640/2014.

3. Na površinah z mešanimi kmetijskimi rastlinami, na katerih se dve ali več vrst kmetijskih rastlin hkrati goji v ločenih vrstah, se vsaka vrsta kmetijske rastline šteje kot posamezna vrsta, če pokriva vsaj 25 % te površine. Površina, ki jo pokrivajo različne kmetijske rastline, se izračuna z deljenjem površine z mešanimi kmetijskimi rastlinami s številom kmetijskih rastlin, ki pokrivajo vsaj 25 % te površine, ne glede na dejanski delež kmetijske rastline na tej površini.

Površine z mešanimi kmetijskimi rastlinami, na katerih se goji glavna kmetijska rastlina, med njo je pa posejana druga kmetijska rastlina, se štejejo kot površine, pokrite le z glavno kmetijsko rastlino.

Površine, na katerih se sejejo semenske mešanice, se ne glede na kmetijske rastline, ki so vključene v mešanici, štejejo kot površine, ki jih pokriva le ena kmetijska rastlina. Brez poseganja v člen 44(4)(d) Uredbe (EU) št. 1307/2013 se takšna ena kmetijska rastlina navaja kot mešana kmetijska rastlina. Če je mogoče dokazati, da se vrste, vključene v različnih semenskih mešanicah, med seboj razlikujejo, lahko države članice priznajo te različne semenske mešanice kot različne posamične kmetijske rastline, pod pogojem, da se te različne semenske mešanice ne uporabljajo za kmetijske rastline iz člena 44(4)(b) Uredbe (EU) št. 1307/2013.

▼M3

Površine, na katerih se druga poleg druge gojijo različne kmetijske rastline, pri čemer se posamezna kmetijska rastlina goji na površini, ki je manjša od najmanjše velikosti iz drugega pododstavka člena 72(1) Uredbe (EU) št. 1306/2013, ki jo določijo države članice, lahko države članice štejejo za površine, na katerih se goji ena „mešana kmetijska rastlina“, kot je navedeno v tretjem pododstavku tega odstavka.

▼B

ODDELEK 3

Trajno travinje

Člen 41

Okvir za označevanje nadaljnjih okoljsko občutljivih površin s trajnim travinjem zunaj območij Natura 2000

Okoljsko občutljive površine s trajnim travinjem zunaj površin iz Direktive 92/43/EGS ali Direktive 2009/147/ES, kakor je določeno v drugem pododstavku člena 45(1) Uredbe (EU) št. 1307/2013, so opredeljene na podlagi enega ali več naslednjih meril:

(a) pokrivajo organska tla z visokim deležem organskega ogljika, kot so šotišča ali mokrišča;

(b) gostijo habitate iz Priloge I k Direktivi 92/43/EGS ali so varovana z nacionalno zakonodajo;

(c) gostijo rastlinske vrste iz Priloge II k Direktivi 92/43/EGS ali so varovane z nacionalno zakonodajo;

(d) so izjemno pomembne za prosto živeče vrste ptic iz Priloge I k Direktivi 2009/147/ES;

(e) so izjemno pomembne za prosto živeče vrste živali, ki so varovane z Direktivo 92/43/EGS ali nacionalno zakonodajo;

(f) pokrivajo trajno travinje visoke naravne vrednosti, kot je opredeljeno z objektivnimi merili, ki jih morajo določiti države članice;

(g) pokrivajo tla z visokim tveganjem erozije;

(h) se nahajajo na občutljivih območjih, določenih v načrtih upravljanja povodij v skladu z Direktivo 2000/60/ES.

Države članice se lahko vsako leto odločijo dodati nove opredeljene površine in kmete, ki jih navedena odločitev zadeva, o tem pravočasno obvestijo.

▼B

Člen 42

Ponovna sprememba v primeru neupoštevanju obveznosti na okoljsko občutljivih površinah s trajnim travinjem

Brez poseganja v Direktivo 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]) država članica, kadar kmet spremeni ali zorje trajno travinje, za katerega velja obveznost iz tretjega pododstavka člena 45(1) Uredbe (EU) št. 1307/2013, določi obveznost ponovne spremembe te površine v trajno travinje in lahko za vsak posamezen primer izda natančna navodila, ki jih mora zadevni kmet upoštevati, o načinu povračila povzročene okoljske škode za to, da se ponovno vzpostavi okoljsko občutljivo stanje.

Kmeta se takoj, ko se ugotovi neizpolnjevanje obveznosti, obvesti o obveznosti za ponovno spremembo in o datumu, do katerega mora to obveznost izpolniti. Ta datum ne bo pozneje od datuma za predložitev enotne vloge za prihodnje leto ali v primeru Švedske in Finske 30. junij prihodnje leto.

Ne glede na člen 4(1)(h) Uredbe (EU) št. 1307/2013 se ponovno spremenjeno zemljišče šteje kot trajno travinje s prvim dnem ponovne spremembe in zanj velja obveznost iz tretjega pododstavka člena 45(1) Uredbe (EU) št. 1307/2013.

Člen 43

Izračun razmerja trajnega travinja

1. Površine, ki jih prijavijo kmetje, ki sodelujejo v shemi za male kmete iz naslova V Uredbe (EU) št. 1307/2013, in enote kmetijskih gospodarstev, ki se uporabljajo za ekološko pridelavo v skladu s členom 11 Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007 ([2]), niso vključene v razmerje med površinami s trajnim travinjem in celotnim kmetijskim zemljiščem ter referenčno razmerje iz člena 45(2) Uredbe (EU) št. 1307/2013.

2. Površine, ki jih je kmet v letu 2012 prijavil kot površine s trajnimi pašniki in ki so bile spremenjene v zemljišča za druge rabe, se lahko odbijejo pri izračunu površin s trajnim travinjem v skladu s točko (a) drugega pododstavka člena 45(2) Uredbe (EU) št. 1307/2013, pri čemer ne presegajo števila hektarjev površin s trajnimi pašniki ali trajnim travinjem, ki jih je kmet vzpostavil po letu 2012 in prijavil v letu 2015 na nacionalni, regionalni, podregionalni ravni ali na ravni gospodarstva, če so izpolnjena veljavna pravila o ohranjanju trajnih pašnikov iz člena 6(2) Uredbe (ES) št. 73/2009 in člena 93(3) Uredbe (ES) št. 1306/2013.

([1]) Direktiva 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode (UL L 143, 30.4.2004, str. 56).

([2]) Uredba Sveta (ES) št. 834/2007 z dne 28. junija 2007 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 2092/91 (UL L 189, 20.7.2007, str. 1).

▼B

Pri izračunu števila hektarjev površin s trajnimi pašniki ali trajnim travinjem, vzpostavljenih po letu 2012, kakor je določeno v prvem pododstavku, se upoštevajo le hektarji trajnih pašnikov ali travnega travinja na kmetijskih površinah, prijavljenih v letih 2012, 2013 ali 2014 v skladu s členom 34(2) Uredbe (ES) št. 73/2009.

▼M5

3. Države članice prilagodijo referenčno razmerje, če ocenijo, da obstaja znaten vpliv na razvoj razmerja, in sicer zlasti zaradi spremembe površine za ekološko pridelavo, spremembe populacije, ki sodeluje v shemi za male kmete, ali kadar država članica sprejme odločitev v skladu s točko (a), (b) ali (c) tretjega pododstavka člena 4(2) Uredbe (EU) št. 1307/2013. V takšnih primerih države članice Komisijo nemudoma obvestijo o prilagoditvi in utemeljitvi za to prilagoditev.

▼B

Člen 44

Ohranjanje razmerja trajnega travinja

▼M5

1. Države članice lahko določijo posamično obveznost kmetov, da površin s trajnim travinjem ne spremenijo brez predhodnega posamičnega dovoljenja, vključno z oranjem, kadar uporabijo točko (a) tretjega pododstavka člena 4(2) Uredbe (EU) št. 1307/2013. Kmetje so o navedeni obveznosti nemudoma obveščeni, v vsakem primeru pa pred 15. novembrom leta, v katerem je zadevna država članica predpisala navedeno obveznost. Navedena obveznost veja le za kmete, ki morajo upoštevati obveznosti iz poglavja 3 naslova III Uredbe (EU) št. 1307/2013 glede površin s trajnim travinjem, za katere ne velja člen 45(1) Uredbe (EU) št. 1307/2013.

Izdaja dovoljenja je lahko odvisna od uporabe objektivnih in nediskriminatornih meril, vključno z okoljskimi. Kadar za takšno dovoljenje iz prvega pododstavka velja pogoj, da je treba drugo površino z ustreznim številom hektarov vzpostaviti kot trajno travinje, ali, kadar država članica uporabi točko (a) tretjega pododstavka člena 4(2) Uredbe (EU) št. 1307/2013, pogoj, da je druga ali ista površina vzpostavljena kot trajno travinje, se takšna površina z odstopanjem od člena 4(1)(h) Uredbe (EU) št. 1307/2013 šteje kot trajno travinje od prvega dne spremembe, vključno z oranjem. Takšne površine se uporabljajo za gojenje trave ali drugih zelenih krmnih rastlin za obdobje vsaj pet zaporednih let od datuma spremembe, vključno z oranjem. Takšne površine pa se za gojenje trave ali drugih zelenih krmnih rastlin uporabljajo tudi, če država članica tako odloči, kadar kmetje spremenijo površine, ki so se že uporabljale za gojenje trave ali drugih zelenih krmnih rastlin, v površine s trajnim travinjem, za preostalo število let do dopolnjenih pet zaporednih let.

▼B

2. Kadar se ugotovi, da se je razmerje iz prvega pododstavka člena 45(2) Uredbe (EU) št. 1307/2013 zmanjšalo pod 5 % v primerjavi z referenčnim razmerjem iz navedenega člena, zadevna država članica določi obveznost ponovne spremembe površin v površine s trajnim travinjem in sprejme pravila, s katerimi bi se preprečile vnovične spremembe površin s trajnim travinjem.

▼B

Države članice izberejo kmete, za katere se zahtevajo ponovne spremembe, izmed kmetov, ki:

(a) morajo upoštevati obveznosti iz poglavja 3 naslova III Uredbe (EU) št. 1307/2013 glede površin s trajnim travinjem, za katere ne velja člen 45(1) navedene Uredbe; ter

(b) na podlagi vlog, predloženih v skladu s členom 72 Uredbe (EU) št. 1306/2013 ali členom 19 Uredbe (ES) št. 73/2009 v predhodnih dveh koledarskih letih, ali na podlagi vlog za leto 2015, predloženih v predhodnih treh koledarskih letih, razpolagajo s kmetijskimi površinami, ki so bile spremenjene iz površin s trajnim travinjem ali površin s trajnimi pašniki v površine za druge rabe.

Kadar obdobja iz točke (b) drugega pododstavka vključujejo koledarska leta pred letom 2015, obveznost ponovne spremembe velja tudi za površine, ki so bile s površin s trajnimi pašniki, za katere veljajo obveznosti iz člena 6(2) Uredbe (ES) št. 73/2009 ali člena 93(3) Uredbe (EU) št. 1306/2013, spremenjene v površine za druge rabe.

Pri določanju, kateri kmetje morajo ponovno spremeniti površine v površine s trajnim travinjem, države članice naložijo to obveznost najprej kmetom, ki razpolagajo s površino, ki je bila spremenjena iz površine s trajnim travinjem ali površine s trajnimi pašniki v površine za druge rabe v nasprotju z zahtevo po odobritvi, če se uporablja, iz odstavka 1 tega člena ali člena 4(1) Uredbe (ES) št. 1122/2009. Ti kmetje ponovno spremenijo vse spremenjene površine.

3. Če uporaba četrtega pododstavka odstavka 2 ne povzroči povečanja razmerja iz prvega pododstavka člena 45(2) Uredbe (EU) št. 1307/2013 prek praga 5 %, države članice določijo, da morajo kmetje, ki razpolagajo s površino, ki je bila v obdobjih iz točke (b) drugega pododstavka odstavka 2 spremenjena iz površine s trajnim travinjem ali trajnimi pašniki v površino za druge rabe, ponovno spremeniti tudi odstotni delež te spremenjene površine v površine s trajnim travinjem ali vzpostaviti drugo površino, ki ustreza temu deležu, kot površino s trajnim travinjem. Odstotni delež se izračuna na podlagi površine, ki jo je kmet spremenil v obdobjih iz točke (b) drugega pododstavka odstavka 2 tega člena, in površine, ki je potrebna za povečanje razmerja iz člena 45(2) Uredbe (EU) št. 1307/2013 nad prag 5 %.

Za izračun odstotka iz prvega pododstavka lahko države članice iz površine, ki jo je kmet spremenil, izločijo tiste površine, ki po 31. decembru 2015 postanejo površine s trajnim travinjem, če države članice izvajajo upravna navzkrižna preverjanja površin s trajnim travinjem, ki se letno prijavijo v vlogi za geoprostorsko pomoč, in sicer prek prostorskih sečišč s površino, prijavljeno kot trajni pašniki v letu 2015 in registrirano v sistemu identifikacije za kmetijske parcele, ter če navedena območja s trajnim travinjem niso bila vzpostavljena zaradi obveznosti ponovne spremembe ali vzpostavitve površine s trajnim travinjem na podlagi odstavka 2 ali tega odstavka. Vendar pa v primerih, ko takšno izvzetje ne omogoča povečanja razmerja iz prvega pododstavka člena 45(2) Uredbe (EU) št. 1307/2013 prek praga 5 %, države članice teh površin ne izvzamejo.

▼B

Površine s trajnim travinjem ali trajnimi pašniki, ki so jih kmetje ustvarili v okviru obvez v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1698/2005 ([1]) in Uredbo (EU) št. 1305/2013, se pri izračunu odstotnega deleža iz prvega pododstavka ne štejejo kot površine, ki jih je kmet spremenil.

Kmetje so o posamični obveznosti ponovne spremembe in o pravilih, s katerimi bi se preprečile vnovične spremembe površin s trajnim travinjem, nemudoma obveščeni, v vsakem primeru pa pred 31. decembrom tistega leta, v katerem je bilo ugotovljeno zmanjšanje prek 5 %. Ta obveznost ponovne spremembe se izpolni pred rokom za predložitev enotne vloge za prihodnje leto ali v primeru Švedske in Finske 30. junij prihodnje leto.

Ne glede na člen 4(1)(h) Uredbe (EU) št. 1307/2013 se ponovno spremenjene površine ali površine, vzpostavljene kot površine s trajnim travinjem, štejejo kot trajno travinje s prvim dnem ponovne spremembe ali vzpostavitve. Navedene površine se uporabljajo za gojenje trave ali drugih zelenih krmnih rastlin za obdobje vsaj pet zaporednih let od dneva spremembe, lahko pa se uporabljajo tudi, če država članica tako odloči, kadar kmetje spremenijo površine, ki so se že uporabljale za gojenje trave ali drugih zelenih krmnih rastlin, v površine s trajnim travinjem, za preostalo število let do dopolnjenih pet zaporednih let.

ODDELEK 4

Površina z ekološkim pomenom

Člen 45

Dodatna merila za vrste površin z ekološkim pomenom

1. Za uvrščanje vrst površin, navedenih v prvem pododstavku člena 46(2) Uredbe (EU) št. 1307/2013, med površine z ekološkim pomenom se uporabljajo odstavki 2 do 11 tega člena.

▼M5

2. Na zemljišču v prahi in zemljišču v prahi za medonosne rastline (vrste, ki imajo veliko cvetnega prahu in nektarja) ni kmetijske proizvodnje. Države članice določijo obdobje, v katerem mora biti zemljišče v zadevnem koledarskem letu zemljišče v prahi. To obdobje ni krajše od šestih mesecev. V zvezi s površinami z zemljišči v prahi za medonosne rastline države članice določijo seznam vrst z veliko cvetnega prahu in nektarja, ki se uporabijo. Invazivne tujerodne rastlinske vrste v smislu člena 3(2) Uredbe (EU) št. 1143/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ([2]) ne smejo biti vključene na seznam. Takšne površine ne vključujejo površin pod posevki, ki se običajno posejejo za žetev. Države članice lahko vzpostavijo dodatne zahteve. Takšne površine lahko vključujejo zelnate vrste, pod pogojem, da še vedno prevladujejo medonosne

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 1698/2005 z dne 20. septembra 2005 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) (UL L 277, 21.10.2005, str. 1).

([2]) Uredba (EU) št. 1143/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2014 o preprečevanju in obvladovanju vnosa in širjenja invazivnih tujerodnih vrst (UL L 317, 4.11.2014, str. 35).

▼M5

kmetijske rastline. Brez poseganja v zahtevo iz odstavka 10a, da ni proizvodnje, so na površinah z zemljiščem v prahi za medonosne rastline (vrste, ki imajo veliko cvetnega prahu in nektarja) lahko panji.

Z odstopanjem od člena 4(1)(h) Uredbe (EU) št. 1307/2013 zemljišča v prahi in zemljišča v prahi za medonosne rastline (vrste, ki imajo veliko cvetnega prahu in nektarja) zaradi izpolnitve zahteve po površini z ekološkim pomenom več kot pet let ostanejo orna zemljišča.

▼B

3. Terase so tiste terase, ki so zaščitene v okviru GAEC 7, kot je določeno v Prilogi II k Uredbi (EU) št. 1306/2013, pa tudi druge terase. Države članice se lahko odločijo, da se kot površina z ekološkim pomenom štejejo samo terase, zaščitene v okviru GAEC 7. Države članice, ki se odločijo, da bodo upoštevale tudi druge terase, določijo merila za navedene druge terase, vključno z najmanjšo višino, in sicer na podlagi nacionalnih ali regionalnih posebnosti.

▼M3

4. Krajinske značilnosti so na voljo kmetu in so lahko tiste, ki so zaščitene na podlagi GAEC 7, SMR 2 ali SMR 3, kakor je navedeno v Prilogi II k Uredbi (EU) št. 1306/2013, in/ali ena ali več naslednjih značilnosti:

(a) žive meje, gozdnati pasovi ali drevesa v vrsti;

(b) posamična drevesa;

(c) poljske goščave, vključno z drevesi, grmovjem ali kamenjem;

(d) ribniki. Vodni zbiralniki iz betona ali plastike se ne štejejo za površino z ekološkim pomenom;

(e) jarki, vključno z odprtimi vodotoki za namakanje ali odvajanje vode. Kanali z betonskimi zidovi se ne štejejo za površino z ekološkim pomenom;

(f) tradicionalni kamniti zidovi.

Država članica se lahko odloči omejiti izbiro krajinskih značilnosti na tiste, ki so zaščitene v okviru GAEC 7, SMR 2 ali SMR 3, kakor je določeno v Prilogi II k Uredbi (EU) št. 1306/2013, in/ali na eno ali več značilnosti, ki so naštete v točkah od (a) do (f) prvega pododstavka.

Za žive meje, gozdnate pasove in drevesa v vrsti ter jarke iz točk (a) oziroma (e) prvega pododstavka se površina, ki se šteje za površino z ekološkim pomenom, izračuna do širine največ 10 metrov.

Za poljske goščave in ribnike iz točk (c) oziroma (d) prvega pododstavka se površina, ki se šteje za površino z ekološkim pomenom, izračuna do velikosti največ 0,3 hektara.

▼M3

Za namene točke (d) prvega pododstavka lahko države članice določijo najmanjšo velikost za ribnike. Če je ob vodi pas z obrežnim rastlinjem, se zadevna površina vključi v izračun površine z ekološkim pomenom. Države članice lahko določijo merila za zagotovitev naravne vrednosti ribnikov, pri čemer se upošteva vloga, ki jo imajo naravni ribniki pri ohranjanju habitatov in vrst.

Za namene točke (f) prvega pododstavka države članice določijo najmanjša merila na podlagi nacionalnih ali regionalnih posebnosti, vključno z omejitvami višine in širine.

5. Varovalni pasovi in robovi polj so lahko vsi varovalni pasovi in robovi polj, vključno z varovalnimi pasovi vzdolž vodnih tokov, kot je določeno v skladu z GAEC 1, SMR 1 ali SMR 10 iz Priloge II k Uredbi (EU) št. 1306/2013, ali robovi polj, zaščitenimi v skladu z GAEC 7, SMR 2 ali SMR 3 iz navedene priloge.

Države članice ne omejijo izbire varovalnih pasov in robov polj na tiste, ki so obvezni v skladu s pravili o navzkrižni skladnosti iz prvega pododstavka.

Države članice določijo najmanjšo širino varovalnih pasov in robov polj, ki za namene površine z ekološkim pomenom ni manjša od enega metra. V izračun površine z ekološkim pomenom se vključi obrežno rastlinje vzdolž vodnih tokov. Na varovalnih pasovih in robovih polj ni kmetijske proizvodnje.

Za varovalne pasove in robove polj, ki niso obvezni ali zaščiteni v skladu z GAEC 1, GAEC 7, SMR 1, SMR 2, SMR 3 ali SMR 10 iz Priloge II k Uredbi (EU) št. 1306/2013, se površina, ki se šteje za površino z ekološkim pomenom, izračuna do širine največ 20 metrov.

5a. Za namene drugega stavka drugega pododstavka člena 46(2) Uredbe (EU) št. 1307/2013 se površine iz odstavkov 4 in 5 tega člena štejejo za sosednje površine ali značilnosti, če mejijo na površino z ekološkim pomenom, ki neposredno meji na orno zemljišče kmetijskega gospodarstva.

▼B

6. Hektarji kmetijsko-gozdnih površin so orno zemljišče ter so upravičeni do sheme osnovnega plačila ali sheme enotnega plačila iz poglavja 1 Naslova III Uredbe (EU) št. 1307/2013 in izpolnjujejo pogoje, za katere je ali je bila dodeljena podpora v okviru člena 44 Uredbe (ES) št. 1698/2005 ali člena 23 Uredbe (EU) št. 1305/2013.

▼M3

7. Kar zadeva pasove upravičenih hektarjev ob gozdu, se lahko države članice odločijo, ali bodo kmetijsko proizvodnjo dovolile ali prepovedale oziroma ali bodo odločitev o tem prepustile kmetom. Države članice določijo najmanjšo širino teh pasov, ki ni manjša od enega metra.

▼**M3**

Površina, ki se šteje za površino z ekološkim pomenom, se izračuna do širine največ 10 metrov, če se države članice odločijo, da bodo dovolile kmetijsko proizvodnjo, in 20 metrov, če se odločijo, da kmetijske proizvodnje ne bodo dovolile.

8. Za površine s hitro rastočim panjevcem, na katerih se ne uporabljajo mineralna gnojila in/ali fitofarmacevtska sredstva, države članice določijo seznam vrst, ki se lahko uporabljajo za ta namen, in sicer tako, da s seznama, ki je določen v skladu s členom 4(2)(c) Uredbe (EU) št. 1307/2013, izberejo vrste, ki so najprimernejše z ekološkega vidika, in tako izločijo vrste, ki očitno niso avtohtone. Države članice določijo tudi zahteve v zvezi z uporabo mineralnih gnojil in/ali fitofarmacevtskih sredstev, če so odobrile njihovo uporabo, pri tem pa upoštevajo cilj površin z ekološkim pomenom, zlasti za zaščito in izboljšanje biotske raznovrstnosti.

▼**M5**

8a. Na površinah s prstastim trstikovcem (*Miscanthus*) in površinah z obraslo sklediščnico (*Silphium perfoliatum*) države članice prepovejo uporabo fitofarmacevtskih sredstev, razen v prvem letu, ko kmet poseje obe vrsti. Države članice prepovejo uporabo mineralnih gnojil ali določijo zahteve v zvezi z njimi na teh površinah ob upoštevanju cilja površin z ekološkim pomenom, zlasti za zaščito in izboljšanje biotske raznovrstnosti.

▼**M3**

9. Površine pod naknadnimi posevki ali travno rušo vključujejo površine, ki so nastale v skladu z zahtevami v okviru SMR 1, kakor je določeno v Prilogi II k Uredbi (EU) št. 1306/2013, pa tudi druge površine pod naknadnimi posevki ali travno rušo, če so nastale s setvijo mešanice vrst kmetijskih rastlin ali setvijo podsevkov trave ali stročnic med glavno kmetijsko rastlino.

Države članice določijo seznam mešanic vrst kmetijskih rastlin, ki se uporabijo, in obdobje na nacionalni, regionalni in podregionalni ravni ali ravni kmetijskega gospodarstva, v katerem je treba vzdrževati površine pod naknadnimi posevki ali travno rušo, če nastanejo s setvijo mešanice vrst kmetijskih rastlin. To obdobje ni krajše od osmih tednov. Države članice lahko določijo dodatne pogoje, zlasti v zvezi z metodami pridelave.

Površine pod naknadnimi posevki ali travno rušo ne vključujejo površin pod zimskimi posevki, ki se posejejo v jeseni, navadno za žetev ali pašo. Ne vključujejo niti površin, zajetih v enakovrednih praksah iz točke I.3 in točke 4 Priloge IX k Uredbi (EU) št. 1307/2013.

▼M3

10. Na površinah s kmetijskimi rastlinami, ki vežejo dušik, kmetje pridelujejo tiste kmetijske rastline, ki vežejo dušik in so vključene na seznam, ki ga določi država članica. Ta seznam vsebuje kmetijske rastline, ki vežejo dušik in jih država članica šteje kot tiste, ki prispevajo k cilju izboljšanja biotske raznovrstnosti, lahko pa vključuje tudi mešanice kmetijskih rastlin, ki vežejo dušik, in drugih kmetijskih rastlin, če kmetijske rastline, ki vežejo dušik, v njih prevladujejo. Navedene kmetijske rastline so prisotne v rastni sezoni. Države članice lahko določijo dodatne pogoje, zlasti v zvezi s pridelovalno metodo, pri čemer se predvsem upošteva, da morajo biti izpolnjeni cilji iz Direktive 91/676/EGS in Direktive 2000/60/ES, saj se lahko zaradi kmetijskih rastlin, ki vežejo dušik, poveča tveganje za izpiranje dušika v jeseni.

Površine s kmetijskimi rastlinami, ki vežejo dušik, ne vključujejo površin, zajetih v enakovrednih praksah iz točke I.3 in točke 4 Priloge IX k Uredbi (EU) št. 1307/2013.

10a. Za namene odstavkov 2, 5 in 7 zahteva, da „ni kmetijske proizvodnje“ pomeni, da ni kmetijske dejavnosti, kot je opredeljena v členu 4(1)(c)(i) Uredbe (EU) št. 1307/2013, brez poseganja v zahteve, določene v skladu z GAEC 4, kot so navedene v Prilogi II k Uredbi (EU) št. 1306/2013. Dovoljeni so ukrepi, namenjeni vzpostavitvi travne ruše zaradi biotske raznovrstnosti, vključno s setvijo mešanic semen divjih cvetlic.

Vendar lahko države članice za namene odstavkov 5 in 7 z odstopanjem od zahteve, da ni proizvodnje, dovolijo košnjo ali pašo na varovalnih pasovih in robovih polj ter pasovih upravičenih hektarov ob gozdu brez proizvodnje, če pas ostane razločljiv od sosednjega kmetijskega zemljišča.

10b. Uporaba fitofarmacevtskih sredstev je prepovedana na vseh površinah iz odstavkov 2, 9 in 10 ter na površinah s kmetijsko proizvodnjo iz odstavka 7.

10c. Na površinah iz odstavka 9, ki nastanejo s podsevki trave ali stročnic med glavno kmetijsko rastlino, velja ta prepoved od žetve glavne kmetijske rastline, in sicer vsaj v obdobju osmih tednov ali do setve naslednje glavne kmetijske rastline.

▼B

11. V enem letu vloge lahko kmet za izpolnjevanje zahteve po površini z ekološkim pomenom le enkrat prijavi posamezno površino ali krajinsko značilnost.

▼B

Člen 46

Pravila za regionalno izvajanje površin z ekološkim pomenom

1. Države članice, ki se odločijo za regionalno izvajanje iz člena 46(5) Uredbe (EU) št. 1307/2013, opredelijo regije za namene navedenega člena. Regije, ki se opredelijo, sestavljajo posamezna in enotna geografska območja s podobnimi kmetijskimi in okoljskimi pogoji. Za ta namen se enotnost nanaša na tip prsti, nadmorsko višino, pa tudi na prisotnost naravnih in polnaravnih območij.

2. Znotraj opredeljenih regij države članice določijo površine, na katerih se mora izvesti do pol odstotnih točk zahteve za površino z ekološkim pomenom.

3. Za površine, ki se opredelijo, države članice določijo posebne obveznosti za sodelujoče kmete ali skupine kmetov. Navedene obveznosti zagotovijo povezane strukture sosednjih površin z ekološkim pomenom. Obveznosti za sodelujoče kmete ali skupine kmetov vključujejo zahtevo, da ima vsak sodelujoči kmet vsaj 50 % površine, za katero velja obveznost iz člena 46(1) Uredbe (EU) št. 1307/2013, na zemljišču svojega kmetijskega gospodarstva znotraj regije in v skladu s petim pododstavkom člena 46(2) navedene uredbe.

4. Obveznosti za sodelujoče kmete ali skupine kmetov zagotovijo, da bodo povezane površine z ekološkim pomenom iz odstavka 3 sestavljene iz ene ali več površin iz točk (a), (c), (d) in (h) prvega pododstavka člena 46(2) Uredbe (EU) št. 1307/2013.

5. Pri opredelitvi površin in določitvi obveznosti, kakor je določeno v odstavkih 2 in 3, države članice po potrebi upoštevajo obstoječo nacionalno in regionalno biotsko raznovrstnost in/ali strategije prilagajanja podnebnim spremembam in ublažitve njihovih posledic, načrte upravljanja povodij ali ugotovljene potrebe, da zagotovijo ekološko usklajenost omrežja Natura 2000 iz člena 10 Direktive 92/43/EGS ali prispevajo k izvajanju strategije zelene infrastrukture.

6. Pred določitvijo obveznosti za kmete se države članice posvetujejo z zadevnimi kmeti ali skupinami kmetov ter drugimi pomembnimi deležniki. Po posvetovanju države članice dokončno izoblikujejo podroben načrt za regionalno izvajanje ter interesne skupine, ki so sodelovale pri posvetovanju, in zadevne kmete ali skupine kmetov obvestijo o tem načrtu, vključno z opredelitvijo površin in določitvijo obveznosti za sodelujoče kmete ali skupine kmetov in zlasti s točnim deležem, ki ga mora posamezni kmet izvesti na lastnem kmetijskem gospodarstvu. Države članice to informacijo sporočijo kmetu najpozneje do 30. junija v letu pred tistim, v katerem se uporabi regionalno izvajanje, ali pa v prvem letu uporabe te uredbe, in sicer še pravočasno, da lahko kmet ustrezno prične z izvajanjem.

▼B

Brez poseganja v plačila kmetom, ki so določena v členu 43(9) Uredbe (EC) št. 1307/2013, države članice zagotovijo, da se določijo postopki v zvezi s finančnimi nadomestili med kmeti in glede upravnih kazni v primeru neizpolnjevanja pravil o povezanih površinah z ekološkim pomenom.

Člen 47

Pravila za skupinsko izvajanje in merila, ki jih morajo kmetijska gospodarstva izpolnjevati, da se zanje šteje, da so v neposredni bližini

1. Države članice, ki se odločijo, da bodo dovolile skupinsko izvajanje iz člena 46(6) Uredbe (EU) št. 1307/2013, opredelijo merila, ki jih morajo kmetijska gospodarstva izpolnjevati, da se zanje šteje, da so v neposredni bližini, in sicer z uporabo ene od naslednjih opredelitev:

(a) kmetje, katerih 80 % kmetijskega gospodarstva je v isti občini;

(b) kmetje, katerih 80 % kmetijskega gospodarstva je na območju, katerega polmer določijo države članice, ne sme pa presegati 15 kilometrov.

2. Države članice, ki se odločijo za opredelitev površin, na katerih je skupinsko izvajanje možno, in ki se odločijo kmetom ali skupinam kmetov naložiti obveznosti, pri tem upoštevajo obstoječo nacionalno ali regionalno biotsko raznovrstnost in/ali strategije prilagajanja na podnebne spremembe in ublažitve njihovih posledic, načrte upravljanja povodij ali ugotovljene potrebe, da se zagotovi ekološka usklajenost omrežja Natura 2000 iz člena 10 Direktive 92/43/EGS ali prispeva k izboljšanju zelene infrastrukture.

3. Obveznosti za sodelujoče kmete ali skupine kmetov iz odstavka 2 vključujejo pogoj, da so povezane površine z ekološkim pomenom sestavljene iz ene ali več površin iz točk (a), (c), (d) in (h) drugega pododstavka člena 46(2) Uredbe (EU) št. 1307/2013.

4. Kmetje, ki sodelujejo v skupinskem izvajanju, sklenejo pisni dogovor, ki vključuje podrobnosti o notranjih dogovorih o finančnem nadomestilu in o upravnih kaznih v primeru neizpolnjevanja pravil o skupni površini z ekološkim pomenom.

Člen 48

Določitev razmerja med gozdom in kmetijskimi zemljišči

1. Države članice, ki se odločijo za izvajanje člena 46(7) Uredbe (EU) št. 1307/2013, določijo odstotek gozdov v primerjavi s skupno površino zemljišča iz prvega pododstavka navedenega odstavka na podlagi razpoložljivih podatkov Eurostata. Podatki o gozdovih se nanašajo na opredelitev, kot jo je uporabila Organizacija Združenih

▼B

narodov za prehrano in kmetijstvo, in izključujejo druge gozdne površine. Skupna površina zemljišča izključuje območje s celinskimi vodami, vključno z rekami in jezeri.

2. Razmerje med gozdovi in kmetijskim zemljiščem iz člena 46(7) Uredbe (EU) št. 1307/2013 se izračuna z uporabo razpoložljivih podatkov Eurostata. Če podatki Eurostata o gozdovih in kmetijskih zemljiščih niso dovolj podrobni za oceno deleža gozda na ravni, ki ustreza ravni LAU 2, ali na ravni jasno omejene enote, ki zajema eno samo jasno omejeno, povezano zemljepisno območje, na katerem obstajajo podobne razmere za kmetijstvo, se lahko uporabijo drugi viri podatkov.

Države članice dokažejo, da so uporabile najnovejše in skladne podatke o gozdovih in kmetijskih zemljiščih, ki čim bolj odražajo dejansko stanje.

3. Podatki in izračuni iz odstavkov 1 in 2 veljajo tri leta. Po poteku tega obdobja države članice, ki se odločijo še naprej uporabljati izvzetje iz člena 46(7) Uredbe (EU) št. 1307/2013 in obnoviti triletno obdobje, ponovno izračunajo razmerja v skladu z odstavkoma 1 in 2 tega člena, pri tem pa uporabijo najnovejše razpoložljive podatke.

V primeru sprememb upravnih meja, ki bi vplivale na razmerje iz odstavka 2, se podatki in izračuni ponovno ocenijo, vse morebitne spremembe pri uporabi izvzetja pa se uradno sporočijo Komisiji.

POGLAVJE 4

PLAČILO ZA MLADE KMETE

Člen 49

Dostop pravnih oseb do plačila za mlade kmete

1. Letno plačilo za mlade kmete iz člena 50(1) Uredbe (EU) št. 1307/2013 se pravni osebi dodeli ne glede na njeno pravno obliko, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) pravna oseba je upravičena do plačila v okviru sheme osnovnega plačila ali sheme enotnega plačila na površino iz Poglavja 1 Naslova III Uredbe (EU) št. 1307/2013 in je aktivirala plačilne pravice ali prijavila upravičene hektarje, kakor je določeno v členu 50(4) navedene uredbe;

▼M2

(b) mladi kmet v smislu člena 50(2) Uredbe (EU) št. 1307/2013 izvaja učinkovit in dolgotrajni nadzor nad pravno osebo v smislu odločitev, povezanih z upravljanjem, ugodnostmi in finančnimi tveganji v vsakem letu, za katerega pravna oseba vloži vlogo za plačilo v

▼M2

okviru sheme za mlade kmete. Kadar je pri kapitalu pravne osebe ali njenem upravljanju udeleženih več fizičnih oseb, vključno z osebami, ki niso mladi kmetje, lahko mladi kmet v vsakem letu, za katerega pravna oseba vloži vlogo za plačilo v okviru sheme za mlade kmete, izvaja takšen učinkovit in dolgoročni nadzor sam ali skupaj z drugimi kmeti, ob upoštevanju odstavka 1a tega člena;

▼B

(c) vsaj eden od mladih kmetov, ki izpolnjuje pogoje iz točke (b), izpolnjuje merila za upravičenost, ki so jih določile države članice v skladu s členom 50(3) Uredbe (EU) št. 1307/2013, če ta obstajajo, razen če so države članice določile, da zadevna merila veljajo za vse takšne mlade kmete.

Kadar pravno osebo posamično ali skupaj nadzira druga pravna oseba, se pogoji iz točke (b) prvega pododstavka uporabljajo za vsako fizično osebo, ki ima nadzor nad to drugo pravno osebo.

▼M2

1a. Z odstopanjem od točke (b) prvega pododstavka odstavka 1 se lahko države članice od koledarskega leta 2016 ali 2017 odločijo, da mladi kmet sam izvaja učinkovit in dolgotrajen nadzor iz navedene točke. Takšna odločitev se sprejme pred datumom začetka obdobja za vložitev vlog za prvo leto, za katero se uporablja, in se sprejme samo enkrat. Takšna odločitev ni mogoča po datumu začetka obdobja za vložitev vlog za koledarsko leto 2017.

V primerih, ko države članice uporabijo odstopanje iz prvega pododstavka, se za določanje datuma vzpostavitve iz člena 50(2)(a) in (5) Uredbe (EU) št. 1307/2013 upošteva obdobje, v katerem je mladi kmet izvajal nadzor skupaj z drugimi kmeti v skladu s točko (b) prvega pododstavka odstavka 1 tega člena v koledarskem letu pred koledarskim letom, za katerega se uporablja odstopanje.

Če države članice uporabijo navedeno odstopanje, se odločijo, ali bodo zahtevale izključni nadzor mladih kmetov za tiste pravne osebe ali skupine fizičnih oseb, ki so že prejele plačilo v okviru sheme za mlade kmete v letu(-ih) pred letom, od katerega se uporablja odstopanje, ko so mladi kmet ali mladi kmetje izvajali nadzor skupaj s kmeti, ki niso mladi kmetje, ali ne.

▼B

2. Plačilo iz člena 50(1) Uredbe (EU) št. 1307/2013 se ne dodeli več, če so vsi mladi kmetje, ki izpolnjujejo merila iz točke (b) prvega pododstavka odstavka 1 in po potrebi točke (c) prvega pododstavka odstavka 1, prenehali nadzorovati pravno osebo.

3. V tem členu:

(a) se vsako sklicevanje v členu 50(4) do (10) Uredbe (EU) št. 1307/2013 na „kmeta“ šteje za sklicevanje na pravno osebo iz tega člena;

▼B

(b) se sklicevanje na prvo predložitev vloge v okviru sheme osnovnega plačila ali sheme enotnega plačila na površino iz člena 50(2)(a) Uredbe (EU) št. 1307/2013 šteje za sklicevanje na prvo vlogo pravne osebe za plačilo v okviru sheme za mlade kmete;

(c) brez poseganja v odstavek 4 tega člena se sklicevanje v drugem stavku člena 50(5) Uredbe (EU) št. 1307/2013 na „ustanovitev“ šteje za sklicevanje na ustanovitev s strani mladih kmetov, ki imajo nadzor nad pravno osebo v skladu s točko (b) prvega pododstavka odstavka 1 tega člena.

▼M3

Mladi kmet, ki ima učinkovit in dolgoročen nadzor nad pravno osebo v smislu točke (b) prvega pododstavka odstavka 1 tega člena, za namene člena 50(2)(b) Uredbe (EU) št. 1307/2013 ni starejši od 40 let v letu prve predložitve vloge v okviru sheme osnovnega plačila ali sheme enotnega plačila na površino, ki jo predloži navedena pravna oseba, nad katero ima nadzor mladi kmet.

▼B

4. Kadar več mladih kmetov v skladu s točko (b) prvega pododstavka odstavka 1 pridobi nadzor nad pravno osebo v različnih obdobjih, se najzgodnejša pridobitev nadzora šteje za čas „ustanovitve“ iz drugega stavka člena 50(5) Uredbe EU št. 1307/2013.

Člen 50

Dostop skupine fizičnih oseb do plačila za mlade kmete

Člen 49 se smiselno uporablja za skupino fizičnih oseb, kakor je določena s členom 4(1)(a) Uredbe (EU) št. 1307/2013, v zvezi s katero so zahteve iz člena 49(1)(a) te Uredbe izpolnjene na ravni skupine.

POGLAVJE 5

VEZANA PODPORA

ODDELEK 1

Prostovoljna vezana podpora

Člen 51

Opredelitev pojmov

V tem oddelku „ukrepi vezane podpore“ pomenijo ukrepe za izvajanje prostovoljne vezane podpore iz člena 52(1) Uredbe (EU) št. 1307/2013.

▼B

Člen 52

Splošna načela

1. Regije iz člena 52(3) Uredbe (EU) št. 1307/2013 opredelijo države članice v skladu z objektivnimi in nediskriminatornimi merili, kot so agronomske in socialno-ekonomske značilnosti in regionalni kmetijski potencial ali institucionalna ali administrativna struktura. Te regije se lahko razlikujejo od regij, opredeljenih v okviru drugih podpornih shem iz Uredbe (EU) št. 1307/2013.

2. Pri opredelitvi posebnih načinov kmetovanja ali posebnih kmetijskih sektorjev iz člena 52(3) Uredbe (EU) št. 1307/2013 države članice upoštevajo zlasti ustrezne proizvodne strukture in razmere v zadevni regiji ali sektorju.

▼M4

_____

▼B

Člen 53

Pogoji za odobritev podpore

1. Države članice določijo merila za upravičenost do ukrepov vezane podpore v skladu z okvirom iz Uredbe (EU) št. 1307/2013 in pogoji, določenimi v tej uredbi.

2. Površine, donose in število živali iz člena 52(6) Uredbe (EU) št. 1307/2013 določijo države članice na regionalni ali sektorski ravni. Ti izražajo največje donose, obdelane površine ali število živali, ki so bili v ciljni regiji ali sektorju doseženi v najmanj enem letu petletnega obdobja pred letom odločitve iz člena 53(1) navedene uredbe.

▼M3

Letno plačilo je izraženo kot znesek podpore na enoto. Lahko je katera koli od naslednjih vrednosti ali, če površina ali število živali, upravičenih do podpore, ne presega površine ali števila živali, kot sta bila določena v skladu s prvim pododstavkom tega odstavka, znesek med njima:

(a) razmerje med zneskom, določenim za financiranje ukrepa, kot je bil priglašen v skladu s točko (3)(i) Priloge I k tej uredbi, in površino ali številom živali, upravičenih do podpore v zadevnem letu;

▼M3

(b) razmerje med zneskom, določenim za financiranje ukrepa, kot je bil priglašen v skladu s točko (3)(i) Priloge I k tej uredbi, in površino ali številom živali, kot sta bila določena v skladu s prvim pododstavkom tega odstavka.

▼M4

Ne glede na člen 52(6) Uredbe (EU) št. 1307/2013 se države članice za znesek podpore na enoto iz drugega pododstavka tega odstavka lahko odločijo, da bodo uporabile modulirane zneske na enoto v zvezi z nekaterimi kategorijami kmetov ali na ravni kmetij, da se upošteva ekonomija obsega kot rezultat velikosti proizvodnih struktur v ciljnih posebnih vrstah kmetovanja ali posebnih kmetijskih sektorjih ali, če je ukrep namenjen regiji ali celotnemu sektorju, v zadevni regiji ali sektorju. Člen 67(1) te uredbe se smiselno uporablja za obveščanje o takih odločitvah.

▼B

3. Kadar ukrep vezane podpore zadeva oljnice iz Priloge k memorandumu o soglasju o oljnicah, sklenjenim med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Združenimi državami Amerike v okviru Splošnega sporazuma o carinah in trgovini, skupni obseg največjih površin, ki lahko prejemajo podporo, v skladu s priglasitvijo držav članic, ne presega največje površine za celotno Unijo, in sicer zaradi zagotovitve skladnosti z mednarodnimi obveznostmi.

Kadar je največja površina iz prvega pododstavka presežena, zadevne države članice prilagodijo priglašeno površino, pri čemer uporabijo koeficient znižanja, dobljen na podlagi razmerja med največjo površino in skupnim obsegom površin, priglašenih za podporo za oljnice iz prvega pododstavka.

Koeficient znižanja iz drugega pododstavka izračuna Komisija z izvedbenimi akti, sprejetimi brez uporabe postopka iz člena 71(2) ali (3) Uredbe (EU) št. 1307/2013.

4. Kadar ukrep vezane podpore zadeva govedo in/ali ovce in koze, države članice kot pogoj za upravičenost do podpore opredelijo zahteve za identifikacijo in registracijo živali iz Uredbe (ES) št. 1760/2000 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]) ali Uredbe Sveta (ES) št. 21/2004 ([2]).

▼M1

Vendar brez poseganja v druge pogoje za upravičenost živali velja za upravičeno do podpore, če so izpolnjene zahteve glede identifikacije in registracije iz prvega pododstavka do datuma, ki ga določi država članica in ki mora biti najpozneje:

([1]) Uredba (ES) št. 1760/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. julija 2000 o uvedbi sistema za identifikacijo in registracijo govedi ter o označevanju govejega mesa in proizvodov iz govejega mesa in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 820/97 (UL L 204, 11.8.2000, str. 1).

([2]) Uredba Sveta (ES) št. 21/2004 z dne 17. decembra 2003 o uvedbi sistema za identifikacijo in registracijo ovc in koz ter o spremembi Uredbe (ES) št. 1782/2003 in direktiv 92/102/EGS in 64/432/EGS (UL L 5, 9.1.2004, str. 8).

▼M1

(a) prvi dan obveznega obdobja reje živali, če se uporabi obvezno obdobje reje;

(b) datum, izbran na podlagi objektivnih meril in skladen z ustreznim priglašenim ukrepom v skladu s Prilogo I, če se obvezno obdobje reje ne uporabi.

Države članice do 15. septembra 2015 obvestijo Komisijo o datumih iz drugega pododstavka.

▼B

5. Države članice ne smejo dodeliti vezane podpore na površino za površine, ki niso upravičene površine v smislu člena 32(2), (3) in (4) Uredbe (EU) št. 1307/2013. Kadar države članice dodelijo vezano podporo za konopljo, se uporablja pogoj iz člena 32(6) Uredbe (EU) št. 1307/2013 in člena 9 te uredbe.

▼M2

Člen 53a

Prenos sredstev med ukrepi

1. Brez poseganja v zahteve iz poglavja I naslova IV Uredbe (EU) št. 1307/2013 se lahko države članice odločijo, da uporabijo zneske, sporočene v skladu s točko 3(i) Priloge I k tej uredbi, za financiranje enega ali več drugih ukrepov podpore iz poglavja I naslova IV Uredbe (EU) št. 1307/2013 v zvezi z istim letom vloge.

Prenos sredstev med ukrepi podpore ne sme povzročiti, da bi ukrep podpore, sporočen Komisiji v skladu s členom 54 Uredbe (EU) št. 1307/2013 ter členom 67(1) in (2) te uredbe, postal neveljaven.

▼M4

2. Kadar površina ali število živali, upravičenih do podpore v okviru ukrepa prostovoljne vezane podpore, v zadevnem letu vloge dosega ali presega površino ali število živali iz člena 52(6) Uredbe (EU) št. 1307/2013, kot je bilo sporočeno v skladu s točko 3(j) Priloge I k tej uredbi, ukrep podpore ni upravičen do prenosa sredstev iz katerega koli drugega ukrepa podpore.

3. Kadar je površina ali število živali, upravičenih do podpore v okviru ukrepa prostovoljne vezane podpore, v zadevnem letu vloge nižje od površine ali števila živali iz člena 52(6) Uredbe (EU) št. 1307/2013, kot je bilo sporočeno v skladu s točko 3(j) Priloge I k tej uredbi, prenos sredstev ne sme povzročiti, da bi znesek na enoto postal nižji od razmerja med zneskom, določenim za financiranje, kot je bil sporočen v skladu s točko 3(i) navedene priloge, in površino ali številom živali iz člena 52(6) Uredbe (EU) št. 1307/2013.

▼M2

4. Kadar države članice odobrijo vezano podporo za beljakovinske rastline, obenem pa uporabijo možnost iz člena 53(3) Uredbe (EU) št. 1307/2013, prenos sredstev ne povzroči, da bi podpora, ki je na razpolago za beljakovinske rastline, znašala manj kot 2 % letne nacionalne zgornje meje iz Priloge II k navedeni uredbi.

▼M2

5. Odločitev o prenosu sredstev med ukrepi podpore se sprejme pred datumom prvega plačila ali plačila predplačil kmetom za prostovoljno vezano podporo. Vendar pa se za prenose z ukrepov in na ukrepe, za katere še ni bilo izvršeno nobeno plačilo, takšna odločitev lahko sprejme po tem datumu, vendar najpozneje do:

(a) zadnjega dneva meseca, v katerem je izvršeno prvo plačilo ali plačilo predplačil kmetom v zvezi s prostovoljno vezano podporo;

(b) 30. novembra, kadar je tako prvo plačilo ali plačilo predplačil izvršeno v obdobju od 16. do 31. oktobra.

6. Pristojni organ države članice, ki namerava sprejeti odločitev o prenosu sredstev med ukrepi podpore kmete pravočasno obvesti o morebitnem prenosu pred datumom začetka obdobja za vložitev vlog.

▼B

Člen 54

Skladnost in kopičenje podpore

1. V členu 52(8) Uredbe (EU) št. 1307/2013 se ukrepi iz Uredbe (EU) št. 1305/2013 in Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta [1] štejejo za „druge ukrepe in politike Unije“.

2. Države članice zagotavljajo skladnost med:

(a) ukrepi vezane podpore in ukrepi, ki se izvajajo v okviru drugih ukrepov in politik Unije;

(b) različnimi ukrepi vezane podpore;

(c) ukrepi vezane podpore in ukrepi, financiranimi z državnimi pomočmi.

Države članice zagotovijo, da ukrepi vezane podpore ne ovirajo pravilnega delovanja drugih ukrepov iz prvega pododstavka.

▼M2

3. Kadar se lahko podpora v okviru določenega ukrepa vezane podpore dodeli tudi v okviru drugega ukrepa vezane podpore ali v okviru ukrepa, ki se izvaja v okviru drugih ukrepov in politik Unije, države članice zagotovijo, da lahko zadevni kmet prejme podporo, usmerjeno v cilj iz člena 52(5) Uredbe (EU) št. 1307/2013, le v okviru enega od teh ukrepov za posamezni sektor, regijo, posebno vrsto kmetovanja ali posebni kmetijski sektor, ki je ciljni v skladu s členom 52(3) navedene uredbe.

[1] Uredba (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL L 347, str. 671)

▼B

Člen 55

Merila za odobritev s strani Komisije

1. V členu 55(1)(a) Uredbe (EU) št. 1307/2013 primanjkuje nadomestnih možnosti, če:

(a) v ciljni regiji ali sektorju ni mogoče izvajati nobene druge proizvodnje, razen proizvodnje, ki prejema vezano podporo, ali če so za nadaljevanje te proizvodnje potrebne bistvene spremembe proizvodnih struktur; ali

(b) je prehod na drugo proizvodnjo močno omejen zaradi nerazpoložljivosti zemljišč ali infrastrukture, ki bi bili prilagojeni tej proizvodnji, zaporednega bistvenega zmanjšanja števila gospodarstev, ravni potrebnih naložb za prehod ali zaradi podobnih razlogov.

2. Za namene člena 55(1)(b) Uredbe (EU) št. 1307/2013 je nujno zagotoviti stalno oskrbo lokalne predelovalne industrije, kadar je zaradi prekinitve ali zmanjšanja proizvodnje v ciljni regiji ali sektorju mogoče pričakovati negativen vpliv na dejavnost in povezano ekonomsko sposobnost ali zaposlovanje v podjetjih nižje v proizvodni verigi, ki so močno odvisna od te proizvodnje, na primer predelovalci surovin, klavnice ali živilskopredelovalna industrija. Zadevna podjetja nižje v proizvodni verigi se morajo nahajati v ustrezni regiji ali se morajo pri nadaljevanju svoje dejavnosti močno opirati na sektor.

3. Za namene člena 55(1)(c) Uredbe (EU) št. 1307/2013 so stalne motnje na povezanem trgu prisotne, če kmete v ciljni regiji ali sektorju prizadenejo gospodarske izgube, ki izhajajo zlasti iz onesnaženja, kontaminacije ali degradacije kakovosti okolja, ki je nastala zaradi posebnega geografsko omejenega dogodka.

4. Pri oceni ravni vezane podpore, ki izhaja iz ukrepov, ki jih je treba odobriti in kot jih je priglasila država članica, Komisija upošteva raven vezanih neposrednih plačil, odobrenih v najmanj enem letu v referenčnem obdobju 2010–2014 iz člena 53(4) Uredbe (EU) št. 1307/2013.

ODDELEK 2

Proizvodno vezano plačilo za bombaž

Člen 56

Odobritev kmetijskih zemljišč za proizvodnjo bombaža

Države članice določijo objektivna merila, na podlagi katerih je kmetijsko zemljišče odobreno v skladu s členom 57(2) Uredbe (EU) št. 1307/2013.

Ta merila temeljijo na enem ali več od naslednjih elementov:

(a) kmetijskem gospodarstvu regij, v katerih je bombaž glavni pridelek;

▼B

(b) pedoklimatskih razmerah zadevnih površin;

(c) upravljanju z namakalnimi vodami;

(d) okolju prijaznih sistemih kolobarjenja in pridelovalnih metodah.

Člen 57

Odobritev sort za setev

Za namene člena 57(2) Uredbe (EU) št. 1307/2013 države članice odobrijo sorte, vpisane v „Skupni katalog sort poljščin“ iz Direktive 2002/53/ES, ki so prilagojene potrebam trga.

Člen 58

Pogoji za upravičenost

Setev na površinah iz člena 57(1) Uredbe (EU) št. 1307/2013 se opravi z zagotovitvijo najmanjše gostote sadik, ki jo določi zadevna država članica glede na pedoklimatske razmere in posebne regionalne značilnosti, če je to primerno.

Člen 59

Agronomske prakse

Države članice lahko določijo posebna pravila glede agronomskih praks, potrebnih za vzdrževanje in žetev kmetijskih rastlin pod običajnimi pridelovalnimi pogoji.

Člen 60

Odobritev medpanožnih organizacij

1. Države članice vsako leto za obdobje enega leta, ki se začne najpozneje 1. marca, odobrijo vsako medpanožno organizacijo iz člena 59(1) Uredbe (EU) št. 1307/2013, ki predloži vlogo za takšno odobritev in ki:

(a) pokriva skupno površino vsaj 4 000 ha, kot določi država članica, in ki izpolnjuje pogoje za odobritev iz člena 56 te Uredbe;

(b) vključuje vsaj en obrat za odzrnjevanje ter

(c) je sprejela pravila notranjega delovanja, zlasti glede pogojev pristopa in članarin v skladu z nacionalnimi predpisi in predpisi Unije.

2. Kadar je ugotovljeno, da odobrena medpanožna organizacija ne izpolnjuje meril za odobritev iz odstavka 1, država članica prekliče odobritev, razen če se neizpolnjevanje zadevnih meril odpravi. Kadar je predviden preklic odobritve, država članica o tem obvesti odobreno medpanožno organizacijo in navede razloge za preklic. Država članica medpanožni organizaciji omogoči, da v določenem roku predloži svoje pripombe.

▼B

Kmetje, ki so člani odobrene medpanožne organizacije, katere odobritev je preklicana v skladu s prvim pododstavkom tega odstavka, izgubijo pravico do povečanja pomoči iz člena 60(2) Uredbe (EU) št. 1307/2013.

Člen 61

Obveznosti proizvajalcev

1. Proizvajalec je član največ ene odobrene medpanožne organizacije iz člena 59(1) Uredbe (EU) št. 1307/2013.

2. Proizvajalec, ki je član odobrene medpanožne organizacije, dostavlja proizvedeni bombaž le obratu za odzrnjevanje, ki pripada isti organizaciji.

3. Proizvajalci v odobreni medpanožni organizaciji sodelujejo na podlagi prostovoljnega pristopa.

POGLAVJE 6

URADNA OBVESTILA

Člen 62

Uradna obvestila glede opredelitev in določb

Države članice do 31. januarja 2015 Komisijo uradno obvestijo o vseh odločitvah, sprejetih v skladu s členom 4(2) Uredbe (EU) št. 1307/2013. Tako uradno obvestilo vsebuje podrobnosti teh odločitev, njihovo utemeljitev in objektivna merila, na podlagi katerih so bile te odločitve sprejete.

Člen 63

Uradna obvestila glede koeficienta znižanja v skladu s členom 32(5) Uredbe (EU) št. 1307/2013

Države članice do 31. januarja 2015 uradno obvestijo Komisijo o vsaki odločitvi v skladu s členom 8. Tako uradno obvestilo vsebuje podrobnosti teh odločitev, njihovo utemeljitev in objektivna merila, na podlagi katerih so bile te odločitve sprejete.

Člen 64

Uradna obvestila glede sheme osnovnega plačila

1. Če država članica Komisijo uradno obvesti o svojih odločitvah v skladu s členom 22(2) in (3), členom 24(10), 29 in 40(4) Uredbe (EU) št. 1307/2013, takšno uradno obvestilo vsebuje podrobnosti o navedenih odločitvah. Poteg tega se v zvezi z odločitvami v skladu s členi 24(10), 29 in 40(4) navedene uredbe po potrebi vključi utemeljitev.

▼B

Če država članica uradno obvesti Komisijo o svojih odločitvah v skladu s členom 23(6) Uredbe (EU) št. 1307/2013, tako obvestilo vsebuje podrobnosti o takšnih odločitvah, njihovo utemeljitev in objektivna merila, na podlagi katerih so bile te odločitve sprejete, zlasti merila, ki se uporabljajo za opredelitev regij v skladu s členom 23(1) navedene uredbe, merila, ki se uporabljajo za razdelitev nacionalnih zgornjih mej med regijami v skladu s členom 23(2) navedene uredbe in merila, ki se uporabljajo za vse postopne letne spremembe v skladu s členom 23(3) navedene uredbe.

2. Če se država članica odloči za uporabo možnosti iz člena 30(7), člena 30(11)(b) člena 32(3)b), člena 32(5) in člena 36(3) Uredbe (EU) št. 1307/2013, uradno obvesti Komisijo do 31. januarja prvega leta izvrševanja takšne odločitve o podrobnostih navedenih odločitev ter o utemeljitvi in po potrebi o objektivnih merilih, na podlagi katerih so bile odločitve sprejete.

V primeru revizije odločitve iz člena 30(7) Uredbe (EU) št. 1307/2013 se Komisijo do 31. januarja prvega leta izvrševanja takšne revidirane odločitve uradno obvesti o informacijah iz prvega pododstavka tega odstavka.

3. Če se država članica odloči za uporabo možnost iz člena 34(3) in (4) Uredbe (EU) št. 1307/2013, Komisijo o svoji odločitvi uradno obvesti do 31. januarja prvega leta izvrševanja takšne odločitve.

4. Če se država članica odloči za uporabo možnosti iz drugega pododstavka člena 39(1) ter člena 40(2) in (5) Uredbe (EU) št. 1307/2013, uradno obvesti Komisijo do 31. julija leta, ki je pred prvim letom izvrševanja takšne odločitve, o podrobnostih navedenih odločitev ter o utemeljitvi in objektivnih merilih, na podlagi katerih so bile odločitve sprejete.

▼M3

_____

▼B

Člen 65

Uradna obvestila glede zelene komponente

1. Države članice Komisijo uradno obvestijo o naslednjih informacijah:

(a) do 15. decembra 2014:

(i) če je to primerno, svojo odločitev, da plačilo iz člena 43(9) Uredbe (EU) št. 1307/2013 izračunajo v skladu s tretjim pododstavkom navedenega člena;

▼B

(ii) če je to primerno, svojo odločitev, da določijo dodatne občutljive površine s trajnim travinjem iz drugega pododstavka člena 45(1) Uredbe (EU) št. 1307/2013;

(iii) če je to primerno, svojo odločitev, da plačilo iz člena 43(9) Uredbe (EU) št. 1307/2013 uporabijo na regionalni ravni, kakor je določeno v drugem pododstavku člena 47(2) navedene uredbe;

(b) do 15. decembra zadevnega leta odločitev, da na novo določijo okoljsko občutljivo površino s trajnim travinjem, kakor je določena v drugem pododstavku člena 41 te uredbe;

(c) vsako leto do 15. decembra za zadevno leto vloge:

(i) skupno število kmetov, ki morajo izpolniti vsaj eno obveznost zelene komponente iz člena 43(2) in (3) Uredbe (EU) št. 1307/2013, in skupno število hektarjev, ki jih ti kmetje prijavijo;

▼M3

(ii) skupno število kmetov, ki so izvzeti iz ene ali več praks zelene komponente, in število hektarov, ki jih ti kmeti prijavijo, število kmetov, izvzetih iz vseh praks, ker izpolnjujejo zahteve Uredbe (ES) št. 834/2007, število kmetov, ki sodelujejo v shemi za male kmete, število kmetov, ki so izvzeti iz obveznosti diverzifikacije kmetijskih rastlin, ter število kmetov, ki so izvzeti iz obveznosti glede površine z ekološkim pomenom, in število hektarov, ki jih ti kmetje prijavijo;

▼B

(iii) skupno število kmetov, ki uporabljajo enakovredne ukrepe, pri čemer se določijo kmeti, ki uporabljajo enakovrednost v skladu s členom 43(3)(a) ali (b) Uredbe (EU) št. 1307/2013, in število hektarjev, ki jih ti kmetje prijavijo;

(iv) skupno število kmetov, ki morajo upoštevati diverzifikacijo kmetijskih rastlin, razčlenjeno po številu kmetov, ki morajo upoštevati diverzifikacijo z dvema vrstama kmetijskih rastlin, in številu kmetov, ki morajo upoštevati diverzifikacijo s tremi vrstami kmetijskih rastlin, poleg tega pa še število hektarjev ornega zemljišča, ki jih ti kmetje prijavijo;

(v) skupno število kmetov, ki se upoštevajo pri izračunu deleža površin s trajnim travinjem v skupni kmetijski površini, in skupno število hektarjev s trajnim travinjem, ki jih ti kmetje prijavijo;

▼M3

(vi) skupno število kmetov, ki prijavijo okoljsko občutljivo trajno travinje, skupno število hektarov z okoljsko občutljivim trajnim travinjem, ki jih ti kmetje prijavijo, skupno število hektarov opredeljenega občutljivega trajnega travinja in skupno število hektarov trajnega travinja na površinah, zajetih v Direktivi Sveta 92/43/EGS ali Direktivi 2009/147/ES;

▼B

(vii) skupno število kmetov, ki morajo izpolniti obveznost glede površine z ekološkim pomenom, skupno število ornih hektarjev, ki jih ti kmetje prijavijo, in skupno število hektarjev, ki so bili še pred uporabo utežnih faktorjev prijavljeni kot površina z ekološkim pomenom, razčlenjeno po vrstah površin z ekološkim pomenom, kot so naštete v prvem pododstavku člena 46(2) Uredbe (EU) št. 1307/2013;

(viii) skupno število kmetov, ki obveznost glede površine z ekološkim pomenom izvajajo na regionalni ravni ali skupinsko, in skupno število ornih hektarjev, ki jih ti kmetje prijavijo;

(d) do 15. decembra vsako leto, referenčni delež in letni delež površin s trajnim travinjem v celotni kmetijski površini, ter informacije o obveznostih, določenih na ravni kmetijskega gospodarstva v skladu s petim pododstavkom člena 45(2) Uredbe (EU) št. 1307/2013 in člena 44 te Uredbe;

▼M3

(e) vsako leto do 1. avgusta o obdobju, ki se upošteva za izračun deležev različnih kmetijskih rastlin v skladu s členom 40(1) te uredbe, ter geografski ravni, za katero je to obdobje določeno.

▼B

2. V uradnem obvestilu, ki ga morajo v skladu s členom 46(8) Uredbe (EU) št. 1307/2013 države članice Komisiji poslati do 1. avgusta 2014, te sporočijo:

(a) svojo odločitev o tem, katere površine iz prvega pododstavka člena 46(2) Uredbe (EU) št. 1307/2013 bodo veljale za površine z ekološkim pomenom; uradno obvestilo se do 1. oktobra 2014 dopolni s podrobnimi informacijami, med drugim tudi o pogojih, ki se bodo zaradi odločitev držav članic uporabljali za navedene površine;

(b) podrobne informacije o uporabi faktorjev pretvorbe in utežnih faktorjev iz člena 46(3) Uredbe (EU) št. 1307/2013.

3. V uradnem obvestilu, ki se v skladu s členom 46(8) Uredbe (EU) št. 1307/2013 pošlje do 1. avgusta leta, ki je pred prvim letom izvrševanja zadevne odločitve, države članice Komisiji uradno sporočijo:

(a) države članice, ki se odločijo za regionalno izvajanje iz člena 46(5) Uredbe (EU) št. 1307/2013, informacije o opredelitvi regij, določitvi površin, izbranih površinah za namene člena 46(4) te uredbe in informacije, ki upravičujejo podporo tega regionalnega izvajanja za izvajanje politik Unije o okolju, podnebju in biotski raznovrstnosti;

▼B

(b) države članice, ki se odločijo, da bodo dovolile skupinsko izvajanje iz člena 46(6) Uredbe (EU) št. 1307/2013, vključijo informacije o določitvi površin in izbranih površinah za namene člena 47(3) te uredbe, če je to primerno.

4. V uradnem obvestilu, ki se pošlje do 1. avgusta leta, ki je pred prvim letom izvrševanja zadevne odločitve v skladu s členom 46(8) Uredbe (EU) št. 1307/2013, države članice, ki izpolnjujejo pogoj iz člena 46(7) navedene uredbe in se odločijo, da uporabijo izvzetje iz navedene določbe, Komisijo uradno obvestijo o podrobnostih navedene odločitve, vključno s podatki in izračuni, ki prikazujejo, da so vsi pogoji za oprostitev iz člena 46(7) Uredbe (EU) št. 1307/2013 izpolnjeni.

Prvi pododstavek se smiselno uporablja za odločitve za nadaljnjo uporabo izvzetja iz člena 46(7) Uredbe (EU) št. 1307/2013, in obnovitev triletnega obdobja, kakor je določeno v členu 48(3) te uredbe.

Države članice Komisijo uradno obvestijo o kakršnih koli spremembah pri uporabi izvzetja, določenega v členu 46(7) Uredbe (EU) št. 1307/2013.

Člen 66

Uradna obvestila glede plačil za mlade kmete

1. Kadar se država članica odloči, da bo za izračun plačila za mlade kmete uporabila člen 50(6) Uredbe (EU) št. 1307/2013, Komisijo do 31. januarja 2015 obvesti o izbrani metodi za izračun plačila in najvišji omejitvi, določeni v skladu s členom 50(9) navedene uredbe.

2. Kadar se država članica odloči, da bo merila za upravičenost opredelila v skladu s členom 50(3) Uredbe (EU) št. 1307/2013 ali da bo uporabila metodo za izračun iz člena 50(10) navedene uredbe, Komisijo do 31. januarja 2015 uradno obvesti o takšni odločitvi.

3. Kadar se država članica odloči, da bo izkoristila možnost ponovnega izračuna določenega števila hektarjev, kakor je to določeno v tretjem pododstavku člena 50(10) Uredbe (EU) št. 1307/2013, Komisijo o tej odločitvi uradno obvesti do 1. avgusta leta, v katerem bi se ta ponovni izračun uporabljal, ter predloži utemeljitev in objektivna merila, na podlagi katerih je bila sprejeta odločitev.

▼M2

4. Države članice Komisijo obvestijo o vseh odločitvah, sprejetih v skladu s členom 49 (1a), najpozneje 15 dni po datumu, ko je bila odločitev sprejeta.

▼B

Člen 67

Uradna obvestila glede prostovoljne vezane podpore

1. Uradna obvestila iz člena 54(1) Uredbe (EU) št. 1307/2013 vključujejo podatke iz Priloge I k tej uredbi.

▼M3

_____

▼M2

3. Države članice Komisijo obvestijo o odločitvah, sprejetih v skladu s členom 53a(1), do prvega dneva v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem je bilo izvršeno prvo plačilo ali plačilo predplačil kmetom v zvezi s prostovoljno vezano podporo. Vendar pa v primerih, ko je bilo takšno plačilo izvršeno v obdobju od 16. do 31. oktobra, o njem obvestijo do 1. decembra. Uradno obvestilo zajema naslednje:

(a) seznam zadevnih ukrepov in prenesene zneske;

(b) za vsak ukrep upravičene površine ali število živali v zadevnem letu vloge, potem ko so bili opravljeni vsi pregledi vloženih vlog;

▼M4

(c) za vsak ukrep utemeljitev, da je prenos skladen s shemo z vidika njenega omejevanja proizvodnje iz člena 52(6) Uredbe (EU) št. 1307/2013 in da odločitve, sporočene Komisiji v skladu s členom 54 navedene uredbe ter odstavkoma 1 in 2 tega člena, ne postanejo neveljavne.

▼B

Člen 68

Uradna obvestila o minimalnih zahtevah za prejemanje neposrednih plačil

Države članice Komisijo do 1. avgusta 2014 uradno obvestijo o vseh odločitvah, sprejetih v skladu s členom 10 Uredbe (EU) št. 1307/2013.

Člen 69

Uradna obvestila o prerazporeditvenem plačilu

Kadar se država članica odloči, da bo dodelila prerazporeditveno plačilo v skladu s poglavjem 2 naslova III Uredbe (EU) št. 1307/2013, uradno obvestilo iz drugega pododstavka člena 41(1)Uredbe (EU) št. 1307/2013 vključuje podrobnosti o takšni odločitvi, vključno s podrobnostmi in utemeljitvijo izračuna prerazporeditvenega plačila, ter po potrebi informacije o vsakršni regionalni uporabi v skladu s členom 41(2) navedene uredbe in o vsakršnem stopnjevanju v okviru števila hektarjev v skladu s členom 41(5) navedene uredbe.

▼B

Člen 70

Uradna obvestila o plačilu za območja z naravnimi omejitvami

Kadar se država članica odloči za dodelitev plačila za območja z naravnimi omejitvami v skladu s poglavjem 4 naslova III Uredbe (EU) št. 1307/2013, Komisijo do 1. avgusta 2014 uradno obvesti o vseh odločitvah, sprejetih v skladu s členom 48 Uredbe (EU) št. 1307/2013. Takšno uradno obvestilo zajema podrobnosti o takšni odločitvi, po potrebi vključno z informacijami o vsakršni omejitvi plačil na nekatera območja v skladu s členom 48(2) Uredbe (EU) št. 1307/2013, o vsakršni uporabi zgornje meje iz člena 48(4) navedene uredbe in o vsakršni regionalni uporabi v skladu s členom 48(5) navedene uredbe.

Člen 71

Uradna obvestila o shemi za male kmete

Kadar se država članica odloči, da bo uporabila shemo za male kmete iz naslova V Uredbe (EU) št. 1307/2013, Komisijo do 1. avgusta 2014 uradno obvesti o vseh odločitvah, sprejetih v skladu z navedenim naslovom.

Takšno uradno obvestilo zajema podrobnosti o takšni odločitvi, vključno z morebitno samodejno vključitvijo imen kmetov v skladu s členom 62(2) Uredbe (EU) št. 1307/2013 in izračunom plačila v skladu s členom 63 navedene uredbe.

Države članice Komisijo nemudoma obvestijo o odločitvi o financiranju iz člena 65(2) iz Uredbe (EU) št. 1307/2013, najpozneje pa 1. decembra v koledarskem letu, na katerega se plačilo nanaša.

Člen 72

Uporaba členov 8(1), 41(4) ali 52(6) Uredbe (EU) št. 1307/2013 za člane pravnih oseb ali skupin

Kadar se država članica odloči za uporabo členov 8(4), 41(8) ali 52(7) Uredbe (EU) št. 1307/2013, Komisijo do 1. avgusta 2014 uradno obvesti o podrobnostih navedenih odločitev.

Člen 73

Linearno znižanje plačil

Pri uporabi katerega koli linearnega znižanja iz drugega pododstavka člena 7(1), člena 51(2) ali člena 65(2)(c) Uredbe (EU) št. 1307/2013, države članice Komisijo nemudoma uradno obvestijo o uporabljenem odstotku znižanja, najpozneje pa 30. junija leta, ki sledi koledarskemu letu, v katerem so bila zahtevana linearno znižana neposredna plačila.

▼B

Člen 74

Vloga za informacije o ukrepih, ki jih sprejmejo države članice

Kadar je treba zagotoviti pravilno uporabo pravil iz Uredbe (EU) št. 1307/2013 ali te uredbe, lahko Komisija od držav članic zahteva, da zagotovijo podrobnosti o vseh ukrepih, ki so jih sprejele za izvajanje Uredbe (EU) št. 1307/2013 ali pravilih, ki jih je sprejela Komisija na podlagi navedene uredbe.

Člen 75

Poročila

1. Kadar se Bolgarija in Romunija odločita dodeliti dopolnilna nacionalna neposredna plačila v skladu s členom 18 Uredbe (EU) št. 1307/2013, Komisiji do 30. junija 2016 predložita poročilo. Poročilo za vsako dopolnilno nacionalno neposredno plačilo zajema število upravičencev, skupni znesek dodeljenih dopolnilnih nacionalnih neposrednih plačil, hektarje, za katere je bilo dodeljeno plačilo, in stopnjo plačila, kadar je to ustrezno.

2. Kadar se država članica odloči, da bo dodelila prehodno nacionalno pomoč v skladu s členom 37(1) Uredbe (EU) št. 1307/2013, Komisiji do 15. septembra v letu, ki sledi izvajanju navedene prehodne nacionalne pomoči, predloži letno poročilo. Poročilo za vsak sektor zajema število upravičencev, znesek dodeljene prehodne nacionalne pomoči, hektarje, število živali ali drugih enot, za katere je bila pomoč dodeljena, ter stopnjo navedene pomoči, kadar je to ustrezno.

Člen 76

Uradno obvestilo o odločitvi, ki je bila sprejeta na podlagi revizije

Kadar se odločitev, o kateri je bila Komisija uradno obveščena v skladu z Uredbo (EU) št. 1307/2013 ali to uredbo, lahko revidira, se Komisiji pošlje uradno obvestilo o odločitvi, ki je bila sprejeta na podlagi revizije, v roku štirih tednov po sprejetju takšne odločitve, razen če v Uredbi (EU) št. 1307/2013 ni določen drugačen rok za takšno uradno obvestilo.

Takšno uradno obvestilo zajema podrobnosti odločitve ter po potrebi utemeljitev in objektivna merila, na podlagi katerih je bila taka odločitev sprejeta.

POGLAVJE 7

SPREMEMBA, RAZVELJAVITEV IN ZAČETEK VELJAVNOSTI

Člen 77

Sprememba Uredbe (EU) št. 1307/2013

Priloga X k Uredbi (EU) št. 1307/2013 se nadomesti z besedilom iz Priloge II k tej uredbi.

▼B

Člen 78

Razveljavitev

Uredbi (ES) št. 1120/2009 in (ES) št. 1121/2009 se razveljavita.

Še naprej pa se uporabljata za vloge za pomoč, ki se nanašajo na koledarska leta pred koledarskim letom 2015.

Člen 79

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati sedmi dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se za vloge za pomoč za koledarska leta, ki sledijo koledarskemu letu 2014.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

▼M4

PRILOGA I

Vsebina informacij, ki jih je v skladu s členom 67(1) treba predložiti Komisiji

Informacije vključujejo:

(1) odstotek nacionalne zgornje meje iz člena 53 Uredbe (EU) št. 1307/2013 za vsako leto do leta 2020;

(2) naziv vsakega ukrepa podpore;

(3) opis vsakega ukrepa podpore, ki vključuje vsaj:

(a) ciljno regijo ali sektor;

(b) posebne vrste kmetovanja in/ali posebne kmetijske sektorje, ki so bili izbrani, kot tudi opis nastalih težav in, kjer je to primerno, merila, ki jih določijo države članice za opredelitev regij iz člena 52(1) te uredbe;

(c) gospodarski, socialni ali okoljski pomen;

(d) vsakršno izvajanje odstopanja iz člena 52(4) Uredbe (EU) št. 1307/2013;

(e) njegovo trajanje;

(f) veljavne pogoje za upravičenost;

(g) za države članice, ki uporabljajo tretji pododstavek člena 53(2) te uredbe, merila, ki se uporabljajo za določitev posameznega moduliranega zneska na enoto v skladu z navedenim pododstavkom;

(h) ocenjene zneske podpore na enoto, izračunane v skladu s tretjim pododstavkom člena 53(2) te uredbe;

(i) znesek, določen za financiranje;

(j) določene površine in donose ali določeno število živali v skladu s členom 52(6) Uredbe (EU) št. 1307/2013;

(k) če je to primerno, največjo površino, določeno za izvajanje podpore za oljnice iz člena 53(3) te uredbe;

(l) vse obstoječe ukrepe, ki se izvajajo v okviru drugih shem podpore Unije ali v okviru ukrepov, financiranih z državnimi pomočmi, na istem območju ali v istem sektorju kot ukrep vezane podpore in po potrebi merila in upravna pravila za zagotovitev, da podpora, usmerjena v reševanje iste težave iz člena 52(3) Uredbe (EU) št. 1307/2013, ni dodeljena tudi v okviru drugih shem podpore Unije v skladu s členom 52(9) navedene uredbe;

(4) po potrebi podroben opis posebnih razmer v ciljni regiji ali v ciljnem sektorju in značilnosti posebnih vrst kmetovanja ali posebnih kmetijskih sektorjev, zaradi katerih odstotki iz člena 53(1) Uredbe (EU) št. 1307/2013 ne zadostujejo za odpravo ugotovljenih težav in ki opravičujejo povečano podporo v skladu s členom 54(2) navedene uredbe;

(5) po potrebi dokaz o obstoju ene izmed potreb iz člena 55(1)(a), (b), (c) ali (d) Uredbe (EU) št. 1307/2013.

▼B

PRILOGA II

„PRILOGA X

Faktorji pretvorbe in utežni faktorji iz člena 46(3) (*)

Značilnosti	Faktor pretvorbe (m/drevo na m2)	Utežni faktor	Površina z ekološkim pomenom (če se uporabita oba faktorja)
Zemljišče v prahi (na 1 m2)	n. r.	1	1 m^2
Terase (na 1 m)	2	1	2 m^2
Krajinske značilnosti:			
Žive meje/gozdni pasovi (na 1 m)	5	2	10 m^2
Posamično drevo (na drevo)	20	1,5	30 m^2
Drevesa v vrsti (na 1 m)	5	2	10 m^2
Skupina dreves/poljske goščave (na 1 m^2)	n. r.	1,5	1,5 m^2
Rob polja (na 1 m)	6	1,5	9 m^2
Ribniki (na 1 m^2)	n. r.	1,5	1,5 m^2
Jarki (na 1 m)	3	2	6 m^2
Tradicionalni kamniti zidovi (na 1 m)	1	1	1 m^2
Druge značilnosti, ki zgoraj niso navedene, vendar so zaščitene v okviru GAEC7, SMR 2 ali SMR 3 (na1 m2)	n. r.	1	1 m^2
Varovalni pasovi (na 1 m)	6	1,5	9 m^2
Hektarji kmetijsko-gozdnih površin (na 1m^2)	n. r.	1	1 m^2
Pasovi upravičenih hektarjev ob gozdu (na 1 m)			
Brez proizvodnje	6	1,5	9 m^2
S proizvodnjo	6	0,3	1,8 m^2
Površine s hitro rastočim panjevcem (na 1m^2)	n. r.	0,3	0,3 m^2
Pogozdene površine iz člena 32(2)(b)(ii) (na m^2)	n. r.	1	1 m^2
Površine z naknadnimi posevki ali travno rušo (na 1m^2)	n. r.	0,3	0,3 m^2
Površine s kmetijskimi rastlinami, ki uravnavajo vsebnost dušika (na 1m^2)	n. r.	0,3	0,3 m^2

(*) Faktorji pretvorbe in utežni faktorji se uporabljajo tudi za značilnosti, ki so vključene v enakovredne prakse, navedene v oddelku III Priloge IX, ki so enake kot značilnosti, navedene v tej Prilogi in podrobno opredeljene v členu 45 Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 639/2014 z dne 11. marca 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi pravil za neposredna plačila kmetom v podpornih shemah v okviru skupne kmetijske politike ter o spremembi Priloge X k navedeni uredbi (UL L 181, 20.6.2014, str. 1), izključno za namen izračuna površine z ekološkim pomenom kmetijskega gospodarstva iz člena 46(1) te Uredbe.“

▼M3

PRILOGA III

Metoda Unije za kvantitativno določitev vsebnosti Δ9-tetrahidrokanabinola pri sortah konoplje

1. **Področje uporabe**

Metoda iz te priloge je namenjena določitvi vsebnosti Δ9-tetrahidrokanabinola (v nadaljnjem besedilu: THC) pri sortah konoplje (*Cannabis sativa* L.). Kot je ustrezno, se pri metodi uporablja postopek A ali B, opisan v tej prilogi.

Metoda temelji na kvantitativni določitvi THC s plinsko kromatografijo (PK) po ekstrakciji z ustreznim topilom.

1.1 *Postopek A*

Postopek A se uporablja za preverjanje pridelave konoplje iz člena 32(6) Uredbe (EU) št. 1307/2013 in člena 30(g) Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 809/2014 ([1]).

1.2 *Postopek B*

Postopek B se uporablja v primerih iz člena 36(6) Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 809/2014.

2. **Vzorčenje**

2.1 *Vzorci*

Vzorci se zberejo podnevi, pri čemer je treba upoštevati sistematični vzorec, da se zagotovi reprezentativnost vzorca za polje, izključiti pa je treba robove parcele.

2.1.1 Postopek A: v posevku določene sorte konoplje se vsaki izbrani rastlini vzame 30 cm dolg del z vsaj enim ženskim socvetjem. Vzorčenje se izvede podnevi v obdobju, ki se začne 20 dni po začetku cvetenja in konča 10 dni po koncu cvetenja.

Države članice lahko odobrijo izvedbo vzorčenja v obdobju od začetka cvetenja do 20 dni po začetku cvetenja, če se v obdobju, ki se začne 20 dni po začetku cvetenja in konča 10 dni po koncu cvetenja, za vsako gojeno sorto vzamejo drugi reprezentativni vzorci v skladu s prvim pododstavkom.

Pri konoplji, ki se prideluje kot naknadni posevek, se vzame 30 cm zgornjega dela stebla rastline, če ženskega socvetja ni. V tem primeru se vzorčenje izvede tik pred koncem rastne sezone, ko listi začnejo rumeneti, vendar najpozneje ob začetku napovedanega obdobja zmrzali.

2.1.2 Postopek B: v posevku določene sorte konoplje se vzame zgornja tretjina vsake izbrane rastline. Vzorčenje se izvede v 10 dneh po koncu cvetenja, pri konoplji, ki se prideluje kot naknadni posevek in ki nima ženskega socvetja, pa tik pred koncem rastne sezone, ko listi začnejo rumeneti, vendar najpozneje ob začetku napovedanega obdobja zmrzali. V primeru dvodomnih sort se vzamejo le ženske rastline.

([1]) Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 809/2014 z dne 17. julija 2014 o pravilih za uporabo Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z integriranim administrativnim in kontrolnim sistemom, ukrepi za razvoj podeželja in navzkrižno skladnostjo (UL L 227, 31.7.2014, str. 69).

▼M3

2.2 *Velikost vzorca*

Postopek A: za vsako parcelo vzorec vsebuje dele 50 rastlin.

Postopek B: za vsako parcelo vzorec vsebuje dele 200 rastlin.

Vsak vzorec se da v vrečo iz platna ali papirja, ne da bi se zdrobil, in pošlje v laboratorijsko analizo.

Država članica lahko določi, da se vzame drugi vzorec za morebitno nasprotno analizo, ki ga mora hraniti pridelovalec ali organ, odgovoren za analizo.

2.3 *Sušenje in skladiščenje vzorca*

Sušenje vzorcev se začne čim prej, v vsakem primeru pa v 48 urah, z uporabo katere koli metode pod 70 °C.

Vzorci se posušijo do konstantne mase in vsebnosti vlage med 8 % in 13 %.

Po sušenju se vzorci skladiščijo v temnem prostoru, v katerem je temperatura pod 25 °C, ne da bi jih zdrobili.

3. **Določitev vsebnosti THC**

3.1 *Priprava testnega vzorca*

Iz posušenih vzorcev se odstranijo stebla in semena, večja od 2 mm.

Posušeni vzorci se zmeljejo, da nastane polfin prah (ki gre skozi sito z mrežo 1 mm).

Prah se lahko skladišči 10 tednov v temnem, suhem prostoru, v katerem je temperatura pod 25 °C.

3.2 *Reagenti in raztopina za ekstrakcijo*

Reagenti

— Δ9-tetrahidrokanabinol, čist, za namene kromatografije,

— skvalen, čist, za namene kromatografije, kot interni standard.

Ekstrakcijska raztopina

— 35 mg skvalena na 100 ml heksana.

3.3 *Ekstrakcija THC*

Stehta se 100 mg testnega vzorca v prahu, ki se da v epruveto za centrifugiranje, in doda 5 ml raztopine za ekstrakcijo, ki vsebuje interni standard.

Vzorec se postavi v ultrazvočno kopel in pusti 20 minut. Centrifugira se pet minut pri 3 000 obratih na minuto, nato pa se odstrani raztopina supernatanta THC na površju. Raztopina se vbrizga v kromatograf in izvede se kvantitativna analiza.

3.4 *Plinska kromatografija*

(a) Oprema

— plinski kromatograf z detektorjem s plamensko ionizacijo in injektorjem „split/splitless“,

— kolona, ki omogoča dobro ločitev kanabinoidov, na primer kapilarna steklena kolona, dolga 25 m s premerom 0,22 mm, impregnirana s 5-odstotno nepolarno fazo fenil-metil-siloksana.

▼M3

(b) Območje umerjanja

Vsaj tri točke za postopek A in pet točk za postopek B, vključno s točkama 0,04 in 0,50 mg/ml THC v raztopini za ekstrakcijo.

(c) Pogoji preskušanja

Naslednji pogoji služijo kot primer za kolono iz točke (a):

— temperatura peči 260 °C

— temperatura injektorja 300 °C

— temperatura detektorja 300 °C

(d) Vbrizgalna količina: 1 µl

4. **Rezultati**

Ugotovitve se izrazijo na dve decimalni mesti natančno v gramih THC na 100 gramov analitičnega vzorca, posušenega na konstantno maso. Dovoljeno odstopanje je 0,03 g na 100 g.

— Postopek A: ena določitev na testni vzorec.

Kadar pa je dobljeni rezultat nad mejno vrednostjo, določeno v členu 32(6) Uredbe (EU) št. 1307/2013, se izvede druga določitev na vzorec za analizo, za rezultat pa se vzame povprečna vrednost obeh določitev.

— Postopek B: rezultat ustreza povprečni vrednosti dveh določitev na testni vzorec.